

Cuprins

I Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie

REGULAMENTE

Regulamentul (CE) nr. 869/2008 al Comisiei din 4 septembrie 2008 de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume 1

Regulamentul (CE) nr. 870/2008 al Comisiei din 4 septembrie 2008 de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor la import suplimentare pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1109/2007 pentru anul de comercializare 2007/2008 3

II Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie

DECIZII

Consiliu

2008/713/CE:

★ **Decizia Consiliului din 24 iulie 2008 privind existența unui deficit excesiv în Regatul Unit** 5

Comisie

2008/714/CE:

★ **Decizia Comisiei din 14 decembrie 2004 de modificare a Deciziei 2002/610/CE privind sistemul de ajutoare pe care Franța intenționează să îl pună în aplicare în favoarea lansării unor noi linii de transport maritim pe distanțe scurte [notificată cu numărul C(2004) 4519] ⁽¹⁾...** 7

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

2008/715/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 11 martie 2008 privind un ajutor de stat (Germania) sub forma scutirii de la impozitarea carburanților pentru întreprinderile care realizează culturi în sere** [notificată cu numărul C(2008) 860] 10

2008/716/CE:

- ★ **Decizia Comisiei din 2 aprilie 2008 privind ajutorul de stat C 38/07 (ex NN 45/07) acordat de Franța întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA** [notificată cu numărul C(2008) 1089] ⁽¹⁾ 27

Aviz cititorilor (A se vedea coperta a treia)

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

I

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare este obligatorie)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (CE) NR. 869/2008 AL COMISIEI

din 4 septembrie 2008

de stabilire a valorilor forfetare de import pentru fixarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1234/2007 al Consiliului din 22 octombrie 2007 de instituire a unei organizări comune a piețelor agricole și privind dispoziții specifice referitoare la anumite produse agricole (Regulamentul unic OCP) ⁽¹⁾,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 al Comisiei din 21 decembrie 2007 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentelor (CE) nr. 2200/96, (CE) nr. 2201/96 și (CE) nr. 1182/2007 ale Consiliului în sectorul fructelor și legumelor ⁽²⁾, în special articolul 138 alineatul (1),

întrucât:

Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 prevede, ca urmare a rezultatelor negocierilor comerciale multilaterale din Runda Uruguay, criteriile pentru stabilirea de către Comisie a valorilor forfetare de import din țări terțe pentru produsele și perioadele menționate în partea A din anexa XV la regulamentul respectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Valorile forfetare de import prevăzute la articolul 138 din Regulamentul (CE) nr. 1580/2007 se stabilesc în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 5 septembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 septembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 299, 16.11.2007, p. 1.

⁽²⁾ JO L 350, 31.12.2007, p. 1.

ANEXĂ

Valorile forfetare de import pentru determinarea prețului de intrare pentru anumite fructe și legume

(EUR/100 kg)

Cod NC	Codul țărilor terțe ⁽¹⁾	Valoare forfetară de import
0702 00 00	MK	21,7
	ZZ	21,7
0707 00 05	JO	156,8
	MK	64,6
	TR	89,6
	ZZ	103,7
0709 90 70	TR	96,0
	ZZ	96,0
0805 50 10	AR	58,8
	UY	74,4
	ZA	74,5
	ZZ	69,2
0806 10 10	IL	235,4
	TR	106,8
	US	188,9
	XS	61,0
	ZZ	148,0
0808 10 80	BR	55,2
	CL	100,7
	CN	111,7
	NZ	99,3
	US	95,3
	ZA	81,2
0808 20 50	ZZ	90,6
	AR	123,5
	CN	60,9
	TR	138,1
	ZA	92,9
0809 30	ZZ	103,9
	TR	133,7
	US	166,3
	XS	61,2
0809 40 05	ZZ	120,4
	IL	137,9
	MK	53,9
	TR	53,9
	XS	53,4
	ZZ	74,8

⁽¹⁾ Nomenclatorul țărilor, astfel cum este stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 1833/2006 al Comisiei (JO L 354, 14.12.2006, p. 19). Codul „ZZ” reprezintă „alte origini”.

REGULAMENTUL (CE) NR. 870/2008 AL COMISIEI**din 4 septembrie 2008****de modificare a prețurilor reprezentative și a valorilor taxelor la import suplimentare pentru anumite produse din sectorul zahărului, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1109/2007 pentru anul de comercializare 2007/2008**

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene,

având în vedere Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului din 20 februarie 2006 privind organizarea comună a piețelor în sectorul zahărului ⁽¹⁾,având în vedere Regulamentul (CE) nr. 951/2006 al Comisiei din 30 iunie 2006 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 318/2006 al Consiliului în ceea ce privește schimburile cu țările terțe în sectorul zahărului ⁽²⁾, în special articolul 36,

întrucât:

- (1) Valorile prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare aplicabile la importul de zahăr alb, zahăr brut și de anumite siropuri pentru anul de comercializare 2007/2008 au fost stabilite de Regulamentul (CE)

nr. 1109/2007 al Comisiei ⁽³⁾. Aceste prețuri și taxe au fost modificate ultima dată prin Regulamentul (CE) nr. 842/2008 al Comisiei ⁽⁴⁾.

- (2) Datele de care dispune în prezent Comisia duc la modificarea valorilor respective, în conformitate cu regulile și normele prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 951/2006,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Prețurile reprezentative și taxele suplimentare aplicabile la importul produselor menționate la articolul 36 din Regulamentul (CE) nr. 951/2006, stabilite de Regulamentul (CE) nr. 1109/2007 pentru anul de comercializare 2007/2008, sunt modificate și figurează în anexa la prezentul regulament.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare la 5 septembrie 2008.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Bruxelles, 4 septembrie 2008.

Pentru Comisie

Jean-Luc DEMARTY

Director general pentru agricultură și dezvoltare rurală

⁽¹⁾ JO L 58, 28.2.2006, p. 1.
⁽²⁾ JO L 178, 1.7.2006, p. 24.

⁽³⁾ JO L 253, 28.9.2007, p. 5.
⁽⁴⁾ JO L 229, 28.8.2008, p. 3.

ANEXĂ

Valori modificate ale prețurilor reprezentative și ale taxelor suplimentare la importul de zahăr alb, zahăr brut și produse având codul NC 1702 90 95 aplicabile începând cu 5 septembrie 2008

(EUR)

Codul NC	Valoarea prețului reprezentativ la 100 kg net din produsul în cauză	Valoarea taxei suplimentare la 100 kg net din produsul în cauză
1701 11 10 ⁽¹⁾	24,91	3,84
1701 11 90 ⁽¹⁾	24,91	9,08
1701 12 10 ⁽¹⁾	24,91	3,68
1701 12 90 ⁽¹⁾	24,91	8,65
1701 91 00 ⁽²⁾	26,80	11,83
1701 99 10 ⁽²⁾	26,80	7,31
1701 99 90 ⁽²⁾	26,80	7,31
1702 90 95 ⁽³⁾	0,27	0,38

⁽¹⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită în anexa I punctul III la Regulamentul (CE) nr. 318/2006 al Consiliului (JO L 58, 28.2.2006, p. 1).

⁽²⁾ Stabilire pentru calitatea standard, astfel cum este definită în anexa I punctul II la Regulamentul (CE) nr. 318/2006.

⁽³⁾ Stabilire la 1 % de conținut de zaharoză.

II

(Acte adoptate în temeiul Tratatelor CE/Euratom a căror publicare nu este obligatorie)

DECIZII

CONSILIU

DECIZIA CONSILIULUI

din 24 iulie 2008

privind existența unui deficit excesiv în Regatul Unit

(2008/713/CE)

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

puternică și durabilă, care conduce la crearea de locuri de muncă.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 104 alineatul (6),

(4) Procedura de deficit excesiv în temeiul articolului 104 din tratat, precizată în Regulamentul (CE) nr. 1467/97 al Consiliului din 7 iulie 1997 privind accelerarea și clarificarea aplicării procedurii de deficit excesiv ⁽¹⁾, în cadrul Pactului de stabilitate și creștere, prevede adoptarea unei decizii privind existența unui deficit excesiv. Protocolul privind procedura aplicabilă deficitelor excesive, anexat la tratat, prevede dispoziții suplimentare referitoare la aplicarea procedurii de deficit excesiv. Regulamentul (CE) nr. 3605/93 al Consiliului ⁽²⁾ stabilește norme și definiții detaliate pentru aplicarea dispozițiilor respectivelor protocoale.

având în vedere recomandarea Comisiei,

având în vedere observațiile formulate de Regatul Unit,

întrucât:

(1) Articolul 104 din tratat prevede o procedură de deficit excesiv (PDE) pentru a garanta că statele membre evită deficitul public excesiv sau le corectează atunci când apar.

(5) Articolul 104 alineatul (5) din tratat reclamă Comisiei să adreseze Consiliului un aviz, în cazul în care consideră că într-un stat membru există sau poate să apară un deficit excesiv. Luând în considerare raportul său în conformitate cu articolul 104 alineatul (3) din tratat și având în vedere avizul Comitetului economic și financiar în conformitate cu articolul 104 alineatul (4), Comisia a concluzionat că în Regatul Unit există un deficit excesiv. În consecință, la 2 iulie 2008, Comisia a transmis Consiliului un aviz cu privire la Regatul Unit.

(2) În conformitate cu punctul 5 din Protocolul privind anumite dispoziții cu privire la Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord, obligația de evitare a deficitelor publice excesive, în temeiul articolului 104 alineatul (1) din tratat, se aplică Regatului Unit numai dacă acesta trece la a treia fază a uniunii economice și monetare. Atât timp cât este în faza a doua a uniunii economice și monetare, Regatul Unit întreprinde măsuri prin care să evite deficitul excesiv, în conformitate cu articolul 116 alineatul (4) din tratat.

(6) Potrivit articolului 104 alineatul (6) din tratat, înainte de a decide, pe baza unei evaluări globale, dacă există un deficit excesiv, Consiliul ar trebui să ia în considerare orice observații pe care respectivul stat membru dorește să le formuleze. În cazul Regatului Unit, evaluarea globală conduce la următoarele concluzii.

(3) Pactul de stabilitate și creștere are la bază obiectivul finanțelor publice sănătoase ca mijloc de consolidare a condițiilor de stabilitate a prețurilor și de creștere

⁽¹⁾ JO L 209, 2.8.1997, p. 6.

⁽²⁾ JO L 332, 31.12.1993, p. 7.

- (7) La sfârșitul anilor '90, Regatul Unit a făcut eforturi mari de consolidare bugetară. Ulterior, guvernul a adoptat o politică bugetară mai relaxată, în principal ca urmare a unui obiectiv politic explicit de creștere a cheltuielilor cu serviciile publice. În consecință, soldul bugetului general a trecut de la o poziție excedentară la sfârșitul anilor '90 la un deficit de 3,2 % din PIB în 2003/2004 și de 3,5 % în 2004/2005. Cu *output gap*-ul menținându-se pozitiv în această perioadă, acest lucru a fost echivalent cu o deteriorare a soldului structural cu $4\frac{3}{4}$ puncte procentuale din PIB ⁽¹⁾ între 1999/2000 și 2004/2005. La 21 septembrie 2005, Comisia a inițiat o procedură de deficit excesiv pentru Regatul Unit cu adoptarea unui raport în conformitate cu articolul 104 alineatul (3) din tratat, iar la 24 ianuarie 2006, Consiliul a decis că în Regatul Unit există un deficit excesiv. Poziția bugetară s-a îmbunătățit în 2005/2006 și 2006/2007, în ultimul an deficitul global scăzând la 2,6 % din PIB. Ținând seama de deficitul pe 2006/2007 și de previziunile din primăvara anului 2007, Comisia a adoptat la 12 septembrie 2007 o recomandare pentru o decizie a Consiliului de abrogare a procedurii de deficit excesiv împotriva Regatului Unit. La 9 octombrie 2007, Ecofin a decis să abroge procedura de deficit excesiv în conformitate cu articolul 104 alineatul (12) din tratat.
- (8) Conform datelor PDE notificate de autoritățile Regatului Unit în martie 2008, s-a preconizat că în 2008/2009 deficitul public al Regatului Unit va atinge 3,2 % din PIB, depășind astfel valoarea de referință de 3 % din PIB; acest nivel a fost identic cu cel publicat în bugetul Regatului Unit din martie 2008, care prezenta și planuri bugetare indicând un deficit public de 2,8 % din PIB în 2009/2010. Cifrele privind deficitul din acest din urmă an sunt mai mici decât cifrele corespunzătoare din previziunile din primăvară ale serviciilor Comisiei de 3,3 % din PIB, datorită în special diferențelor privind creșterea PIB în 2009/2010. Ca urmare a publicării bugetului din martie 2008, anunțul din 13 mai cu privire la politica de reducere a impozitului pe veniturile personale în 2008/2009 se va ridica la 2,7 miliarde GBP în 2008/2009. Adăugând cifrele deficitului 2008/2009 din previziunile de primăvară ale serviciilor Comisiei, se ajunge la un deficit de 3,5 % din PIB. Deși peste valoarea de referință din tratat de 3 % din PIB, deficitul planificat pe 2008/2009, notificat în luna martie 2008, este aproape de această valoare. Excedentul peste valoarea de referință de 3 % din PIB nu este excepțional în sensul articolului 104 alineatul (2) din tratat. Mai ales, nu rezultă ca urmare a unui eveniment neobișnuit aflat în afara controlului autorităților Regatului Unit, nici dintr-o scădere severă a activității economice. Previziunile serviciilor Comisiei din primăvara anului 2008 preconizează încetinirea creșterii economice a Regatului Unit în 2008 și 2009 cu rate anuale sub potențial. Cu toate acestea, creșterea PIB este estimată să atingă 1,7 % în 2008 și 1,6 % în 2009. Excedentul peste valoarea de referință de 3 % din PIB nu este, de asemenea, considerat temporar, serviciile Comisiei previzionând, pe baza politicilor nemodificate, un nivel al deficitului în 2009/2010 tot de peste 3 % (de 3,3 %). Acest lucru indică faptul că cerința din tratat privind criteriul deficitului nu este îndeplinită.
- (9) Nivelul datoriei publice se menține mult sub valoarea de referință de 60 % [datele din luna martie comunicate în cadrul procedurii de deficit excesiv indică un nivel de 43 % din PIB ⁽²⁾ în exercițiul financiar 2007/2008], deși prevăzut a fi în creștere până în 2009/2010. Previziunile serviciilor Comisiei estimează că nivelul datoriei va atinge valoarea de aproximativ 47½ % din PIB în 2009/2010.
- (10) În conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 1467/97, „alți factori relevanți” pot fi luați în considerare în decizia Consiliului privind existența unui deficit excesiv în conformitate cu articolul 104 alineatul (6), numai dacă este îndeplinită integral dubla condiție – ca deficitul să rămână apropiat de valoarea de referință și ca excedentul peste valoarea de referință să fie temporar. Dubla condiție nu este îndeplinită. În consecință, în etapele care conduc la decizie nu sunt luați în considerare alți factori relevanți,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Dintr-o evaluare globală rezultă că în Regatul Unit există un deficit excesiv.

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Regatului Unit al Marii Britanii și Irlandei de Nord.

Adoptată la Bruxelles, 24 iulie 2008.

Pentru Consiliu
Președintele
B. HORTEFEUX

⁽¹⁾ Estimată de serviciile Comisiei, aplicându-se metodologia comună pentru estimarea *output gaps*.

⁽²⁾ Folosind PIB-ul ajustat pentru serviciile de intermediere financiară măsurate indirect (SIFMI).

COMISIE

DECIZIA COMISIEI

din 14 decembrie 2004

de modificare a Deciziei 2002/610/CE privind sistemul de ajutoare pe care Franța intenționează să îl pună în aplicare în favoarea lansării unor noi linii de transport maritim pe distanțe scurte

[notificată cu numărul C(2004) 4519]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/714/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

întrucât:

1. PROCEDURA

1.1. Linii generale ale procedurii

- (1) La 30 ianuarie 2002, Comisia a adoptat, în urma unei proceduri formale de examinare, Decizia 2002/610/CE ⁽¹⁾, prin care se aprobă, în condițiile prezentate mai jos, un sistem de ajutoare pentru promovarea lansării unor linii de transport maritim pe distanțe scurte, decizie denumită în continuare „decizia finală”. Decizia finală ia notă, în considerentul 26, de acceptarea de către Franța a condițiilor de natură procedurală, care sunt obligatorii în mod special pentru proiectele de ajutoare în favoarea unei linii maritime intracomunitare între un port francez și un port dintr-un alt stat membru și nu sunt obligatorii pentru proiectele referitoare la legături maritime între două porturi franceze.
- (2) La data de 18 noiembrie 2004, autoritățile franceze au solicitat Comisiei modificarea deciziei finale pentru a ține seama de noile dispoziții mai favorabile ale Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim ⁽²⁾, denumite în continuare „orientări comunitare”.

1.2. Titlul măsurii

- (3) Măsura vizată de decizia finală se intitulează: *Régime d'aides en faveur du lancement de nouvelles lignes de*

transport maritime à courte distance (Sistem de ajutoare în favoarea lansării unor noi linii de transport maritim pe distanțe scurte).

1.3. Obiectivele modificărilor

- (4) Obiectivul principal al modificărilor propuse este de a lua în considerare noul cadru juridic pe care îl oferă orientările comunitare în ceea ce privește ajutoarele pentru lansarea unor noi linii maritime pe distanțe scurte și de a asigura compatibilitatea între condițiile impuse prin decizia finală și aceste noi norme comunitare în materie de ajutoare de stat.
- (5) Considerentul 26 din decizia finală indică faptul că, „fiind vorba despre garantarea transparenței și a egalității de tratament a operatorilor în cadrul procedurii de selecție a proiectelor, autoritățile franceze s-au angajat să respecte următoarele proceduri:
 - (a) se va publica periodic (la începutul fiecărui an calendaristic, de exemplu) o invitație pentru exprimarea interesului, sub forma unui aviz publicat în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, precizând modalitățile sistemului de ajutoare, procedura care trebuie urmată și criteriile de selecție a candidaților;
 - (b) în cazul proiectelor de legătură între un port francez și un port dintr-un alt stat membru, se va insera o declarație de intenție în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*, precizând obiectivul proiectului și limita maximă a ajutorului preconizat. Prin acest aviz, părțile interesate vor fi invitate să își formuleze observațiile într-un termen de cincisprezece zile lucrătoare. În cazul unei opoziții motivate a uneia dintre aceste părți, proiectul de ajutor va trebui notificat Comisiei în vederea autorizării prealabile.”

⁽¹⁾ JO L 196, 25.7.2002, p. 31.

⁽²⁾ JO C 13, 17.1.2004, p. 3.

- (6) Potrivit autorităților franceze, punerea în aplicare a procedurilor prevăzute, în special a celor de la litera (b) a considerentului menționat anterior, se dovedește extrem de îndelungată și, prin urmare, aceste proceduri se dovedesc prejudiciabile pentru buna desfășurare a unor astfel de proiecte.

2. DESCRIEREA DETALIATĂ A MODIFICĂRII

- (7) Autoritățile franceze doresc ca decizia finală să fie modificată astfel încât să reflecte capitolul 10 din orientările comunitare, capitol referitor la ajutoarele în favoarea liniilor maritime pe distanțe scurte.

3. EVALUAREA MODIFICĂRILOR PROPUSE

3.1. Dispozițiile noilor norme comunitare

- (8) În primul rând, Comisia observă că orientările comunitare precedente ⁽¹⁾, care erau aplicabile în momentul adoptării deciziei finale, nu prevedeau nicio normă specială pentru ajutoarele în favoarea lansării de linii maritime pe distanțe scurte. Prin urmare, nu era illogică definirea de către Comisie, în decizia finală, a unor norme speciale *ad hoc* pentru aprobarea sistemului specific francez vizând favorizarea lansării de linii maritime pe distanțe scurte.
- (9) De asemenea, Comisia indică faptul că, între timp, a adoptat noi orientări comunitare și că acestea din urmă prevăd un cadru pentru ajutoarele de stat în favoarea lansării liniilor maritime pe distanțe scurte, după exemplul obiectivelor urmărite prin Regulamentul (CE) nr. 1382/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 22 iulie 2003 de acordare a asistenței financiare comunitare pentru îmbunătățirea performanțelor de mediu ale sistemului de transport de mărfuri („Programul Marco Polo”) ⁽²⁾, care a fost adoptat, de asemenea, după decizia finală.
- (10) În capitolul 10, noile orientări comunitare consideră ajutoarele individuale în favoarea liniilor pe distanțe scurte ca fiind compatibile cu piața comună, în cazul în care respectă următoarele condiții:

„— durata ajutorului nu trebuie să depășească trei ani și scopul acestuia trebuie să fie finanțarea serviciului de

transport maritim care conectează porturile situate pe teritoriul statelor membre;

— serviciul trebuie să fie de o asemenea natură încât să permită ca transportul rutier (în principal de marfă) să fie efectuat integral sau parțial pe cale maritimă, fără a devia transportul maritim într-un mod care contravine interesului comun;

— ajutorul trebuie să vizeze în principal punerea în aplicare a unui proiect detaliat cu un impact presabilit asupra mediului înconjurător, referitor la noi rute sau la modernizarea serviciilor pe o rută deja existentă, prin asocierea mai multor armatori dacă este necesar, cu cel mult un proiect finanțat pe linie și fără posibilitatea de reînnoire, prelungire sau repetare a proiectului în cauză;

— scopul ajutorului trebuie să fie de a acoperi costurile de exploatare ale serviciului în cauză, până la atingerea unui nivel de 30 % din acestea ⁽³⁾, sau de a finanța achiziția unui echipament de transbordare pentru furnizarea serviciului planificat, până la atingerea unui nivel de 10 % din acea investiție;

— ajutorul pentru punerea în aplicare a unui proiect trebuie să se acorde pe baza unor criterii transparente aplicate în mod nediscriminatoriu armatorilor stabiliți în Comunitate. În mod normal, ajutorul ar trebui acordat pentru un proiect selecționat de autoritățile din statul membru prin licitație publică, în conformitate cu normele comunitare aplicabile;

— serviciul care face obiectul proiectului trebuie să fie viabil din punct de vedere comercial după perioada în care este eligibil pentru finanțare publică;

— ajutorul nu trebuie cumulat cu compensările pentru prestarea de servicii publice (obligații sau contracte).”

- (11) În special, Comisia observă că noile orientări comunitare nu fac nicio distincție pe baza faptului că linia care face obiectul ajutorului leagă două porturi din două state membre diferite sau din același stat membru. Comisia consideră că nu mai există motive obiective pentru a menține distincția între cele două tipuri de situații, expusă în considerentul 26 din decizia finală.

⁽¹⁾ JO C 205, 5.7.1997, p. 5.

⁽²⁾ JO L 196, 2.8.2003, p. 1. Acest regulament instituie programul Marco Polo, care permite Comisiei să acorde o contribuție financiară a Comunității la proiecte de lansare de linii maritime pe distanțe scurte pentru a transfera o parte din transportul rutier de mărfuri către transportul maritim. În special, articolul 9 din regulamentul menționat anterior precizează că „Asistența financiară comunitară pentru acțiunile definite de program nu exclude acțiunile care beneficiază de ajutoare de stat la nivel național, regional sau local, în măsura în care aceste ajutoare sunt compatibile cu regimul ajutoarelor de stat stabilit de tratat și în limitele stabilite pentru fiecare tip de acțiune la articolul 5 alineatul (2), articolul 6 alineatul (4) și, respectiv, articolul 7 alineatul (3).”

⁽³⁾ În cazul unei finanțări comunitare sau al eligibilității în cadrul diferitelor sisteme de ajutor, plafonul de 30 % se aplică la totalul combinat al ajutorului și al asistenței financiare. Ar trebui remarcat că intensitatea ajutorului este aceeași ca și pentru acțiunile de transfer modal în cadrul programului Marco Polo: a se vedea articolul 5 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 1382/2003.

- (12) Pe de altă parte, Comisia estimează că orientările comunitare nu exclud posibilitatea ca un stat membru să stabilească un sistem de ajutoare în favoarea liniilor maritime pe distanțe scurte, cu condiția ca ajutoarele individuale acordate în cadrul acestui sistem să îndeplinească condițiile menționate anterior.

3.2. Consecințe ale aplicării deciziei finale fără modificare

- (13) Opțiunea care constă în nemodificarea deciziei finale, pe de o parte, i-ar permite Franței să instituie ajutoare individuale pentru liniile dintre porturile franceze în condiții mai favorabile decât cele prevăzute de noile orientări comunitare și, pe de altă parte, ar duce la penalizarea Franței în ceea ce privește punerea în aplicare a proiectelor de linii între un port francez și un port dintr-un alt stat membru prin intermediul procedurilor formale prevăzute în considerentul 26 din decizia finală. Existența acestor proceduri formale nu numai că nu mai este justificată în lumina noilor orientări comunitare, ci și ar pune Franța într-o situație de inegalitate în raport cu alte state care ar dori în această situație să acorde, pe baza noilor orientări comunitare, sisteme de ajutoare sau de ajutoare individuale *ad hoc* pentru liniile pe distanțe scurte cu vecinii lor.

- (14) În temeiul articolului 88 alineatul (1) din tratat, Comisia trebuie să efectueze, de asemenea, o examinare permanentă a sistemelor existente. În acest sens, ea trebuie să verifice dacă normele în materie de ajutoare de stat se aplică în mod uniform tuturor sistemelor existente în statele membre. În special, ea le propune acestora măsurile adecvate pe care le presupune dezvoltarea progresivă sau funcționare pieței comune, atunci când intră în vigoare norme comunitare mai restrictive. Cu toate acestea, Comisia nu ar putea menține, în temeiul uneia dintre deciziile sale finale anterioare condiționale, o constrângere asupra unui sistem al unui stat membru, în timp ce celelalte state membre care ar implementa sisteme analoge nu ar face obiectul unei astfel de constrângeri.

3.3. Avantajul modificării

- (15) Opțiunea care constă în modificarea deciziei finale ar permite anticiparea aplicării noilor orientări comunitare în cazul sistemului existent al Franței în favoarea lansării liniilor maritime pe distanțe scurte, înainte de data limită prevăzută de Comisie în noile orientări comunitare, și

anume 30 iunie 2005, pentru ca, în temeiul unor măsuri adecvate, statele membre să își adapteze toate sistemele existente la noile norme comunitare.

4. CONCLUZII

- (16) În concluzie, Comisia consideră că este necesară modificarea Deciziei 2002/610/CE. Modificarea propusă va permite Franței să își adapteze sistemul la dispozițiile prevăzute de noile orientări comunitare în ceea ce privește liniile maritime între un port francez și un port dintr-un alt stat membru și va permite, de asemenea, ca proiectele de ajutoare în favoarea liniilor maritime dintre două porturi franceze să facă obiectul condițiilor prevăzute de noile orientări comunitare. În mod mai general, această modificare va avea drept rezultat implementarea de către Franța a sistemului său în condiții identice cu cele care prevalează, în temeiul orientărilor menționate anterior, în toate celelalte state membre,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

La articolul 1 din Decizia 2002/610/CE se adaugă al treilea paragraf, după cum urmează:

„Franța condiționează acordarea de ajutoare individuale în cadrul acestui sistem de respectarea capitolului 10 din Orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru transportul maritim (*).

(*) JO C 13, 17.1.2004, p. 3.”

Articolul 2

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 14 decembrie 2004.

Pentru Comisie
Jacques BARROT
Vicepreședinte

DECIZIA COMISIEI

din 11 martie 2008

privind un ajutor de stat (Germania) sub forma scutirii de la impozitarea carburanților pentru întreprinderile care realizează culturi în sere

[notificată cu numărul C(2008) 860]

(Numai textul în limba germană este autentic)

(2008/715/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

multe observații de la terți interesați. Germania a comentat aceste observații în scrisoarea din 14 iunie 2006 și a furnizat informații suplimentare prin scrisoarea din 12 decembrie 2007.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2),

invitând părțile interesate să-și prezinte observațiile în conformitate cu dispoziția menționată anterior și având în vedere observațiile acestora ⁽¹⁾,

întrucât:

I. PROCEDURĂ

- (1) Prin scrisoarea din 19 aprilie 2005, a cărei primiri a fost înregistrată la 20 aprilie 2005, Germania a notificat o măsură de acordare a unei rambursări a impozitului, în favoarea întreprinderilor care realizează culturi în sere, în 2005 și 2006. Măsura conține o clauză suspensivă prin care punerea sa în aplicare depinde de aprobarea de către Comisie. Ajutorul de stat a fost înregistrat sub numărul N 189/05.
- (2) Măsura este o prelungire a unei scheme care nu a fost notificată (2001-02), care constituia la rândul său obiectul unei prelungiri (2003-04), care nu fusese nici ea notificată. Ambele măsuri care nu au fost notificate au fost înscrise în registrul ajutoarelor nenotificate, cu numărul NN 36/05.
- (3) Prin scrisoarea din 20 octombrie 2005, Comisia a deschis procedura oficială de anchetă în conformitate cu articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE ⁽²⁾. Ca răspuns, Germania și-a comunicat observațiile prin scrisoarea din 22 noiembrie 2005. Comisia a primit mai

- II. DESCRIERE
- (4) La 16 august 2001, prin intermediul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților, Germania a introdus o reducere fiscală de doi ani pentru carburanții (păcură, gaz natural, gaz petrolier lichefiat) folosiți pentru culturile în sere și culturile acoperite. Ajutorul a fost acordat sub forma unei rambursări a impozitului.
- (5) Prin Legea privind continuarea reformei taxei ecologice din 23 decembrie 2002, rambursarea impozitului, acordată inițial pentru carburanții utilizați între 1 ianuarie 2001 și 31 decembrie 2002, a fost prelungită până la 31 decembrie 2004.
- (6) Prin Legea de punere în aplicare a orientărilor din 9 decembrie 2004, Germania intenționa să mențină acea rambursare a impozitelor până la sfârșitul anului 2006 și a notificat măsura de prelungire sub forma ajutorului de stat N 189/05.
- (7) Tabelele din anexa I arată ratele de rambursare și impactul financiar al rambursării impozitelor în beneficiul culturilor în sere, comparativ cu restul sectorului agricol.
- (8) Comisia a deschis o procedură formală de investigație în baza următoarelor motive:
- (9) Măsura reprezintă un ajutor de stat. Autoritățile germane au susținut că acest caz intra sub incidența scutirii prevăzute de directivele Consiliului privind impozitarea produselor energetice (Directiva 92/81/CEE, înlocuită în 2003 de Directiva 2003/96/CE). Conform acestor directive, statele membre pot acorda reduceri ale nivelului de impozitare la carburanții folosiți în horticultură.

⁽¹⁾ JO C 67, 18.3.2006, p. 23.

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol nr. 1.

- (10) Comisia a exprimat rezerve cu privire la acest punct de vedere. În temeiul directivelor privind produsele energetice, în special Directiva 2003/96/CE, măsurile fiscale pe care statele membre le pot adopta trebuie să fie compatibile cu dreptul comunitar și derogările aplicate nu trebuie să afecteze normele privind concurența. Aceste măsuri nu trebuie să împiedice funcționarea corectă a pieței interne sau să ducă la denaturarea concurenței.
- (11) Mai mult, reiese că acest ajutor a denaturat concurența, deoarece o sarcină fiscală mai mică la produsele energetice într-un sector economic cu consum ridicat de energie precum cel al culturilor în sere a avut un efect direct asupra costurilor de producție și, în consecință, asupra competitivității.
- (12) A fost subliniat faptul că această rambursare a impozitelor a fost acordată selectiv, deoarece prin ea se făcea o discriminare, în cadrul sectorului horticola, între culturile în aer liber și culturile în sere.
- (13) Comisia a precizat că reducerile de impozite pot fi acordate, însă în conformitate cu normele privind concurența. În acest stadiu, reiese că nu există dispoziții, în cadrul normelor privind ajutoarele de stat, care să permită statelor membre să acorde ajutoare fiscale de această natură.
- (14) Comisia a considerat, în acest stadiu, că măsura în cauză constituia un ajutor pentru funcționare care era incompatibil cu piața comună.
- (15) Germania a susținut că reducerea fiscală nu era selectivă și că era natural ca materialele pentru încălzire să fie folosite numai în spațiile acoperite.
- (16) În opinia Germaniei, dacă ar fi existat selectivitate și dacă, în consecință, ar fi fost acordat un ajutor, acest ajutor ar fi justificat în conformitate cu articolul 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE. Germania a susținut că exista o justificare specială pentru ajutor în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (f) din Directiva 92/81/CEE și al dispoziției care a urmat acesteia, și anume articolul 15 alineatul (3) din Directiva 2003/96/CE. Germania consideră că măsura constituia „punerea în aplicare a autorizației acordate statelor membre (...) [de directivele menționate anterior] (...)”. În opinia Germaniei, ar fi contradictoriu pentru Comisie (care, în cele din urmă, a propus acele directive) să ofere Germaniei contraargumentul că măsura respectivă constituie un risc pentru piața comună. Germania a fost de părere că aspectele legate de dreptul concurenței ale directivelor în cauză nu erau chestiuni prioritare.
- (17) Guvernul Germaniei a fost de părere că punctul 52 din orientările comunitare privind ajutorul de stat pentru protecția mediului ⁽³⁾ era aplicabil deoarece un impozit existent fusese majorat în mod semnificativ. El a susținut că Legea privind impozitarea carburanților și Legea privind impozitarea energiei, care a înlocuit-o, trebuie considerate ca impozit de mediu existent. De asemenea, a susținut că ratele de impozitare a energiei cuprinse în aceasta au fost majorate semnificativ de la 1 aprilie 1999 prin reforma taxei ecologice (conform descrierii globale din anexa I).
- (18) Obiectivul acestor dispoziții a fost acela de a spori cererea de produse care să economisească energie, eficiente din punctul de vedere al resurselor, și de a stimula dezvoltarea unor procedee și tehnologii care să respecte mediul. Guvernul Germaniei a susținut că legislația privind impozitarea energiei a avut, astfel, un efect semnificativ asupra protecției mediului.
- (19) În acest context, Guvernul Germaniei a făcut o trimitere la un studiu privind eficiența energetică a culturilor în sere, care fusese realizat de Centrul pentru gestionarea afacerilor în domeniul horticola din cadrul Institutului sistemelor de producție biologică al Universității Leibnitz din Hanovra.
- (20)

III. OBSERVAȚIILE GERMANIEI

- (15) Germania a prezentat observații atât cu privire la chestiunea în cauză, cât și cu privire la procedură.

⁽³⁾ JO C 37, 3.2.2001, p. 3.

- (21) După cum s-a susținut, majorarea impozitării energiei a constituit o povară deosebită pentru întreprinderile care încălzeau sere sau alte spații acoperite, deoarece operațiunile realizate de aceste întreprinderi necesitau un consum ridicat de energie. S-a afirmat că, în vederea acestui lucru, reducerea temporară a poverii pentru aceste întreprinderi s-ar fi justificat prin introducerea unui stimulent fiscal. S-a susținut, de asemenea, că necesitatea acestei măsuri a continuat să existe după 31 decembrie 2002 (data la care reducerea fiscală inițială trebuia să expire). Din acest motiv, Legea privind continuarea dezvoltării reformei taxei ecologice a prelungit aplicarea reducerii fiscale cu doi ani, până la 31 decembrie 2004. În lumina situației concurențiale deosebit de grele din 2005 și 2006 cu care s-au confruntat întreprinderile agricole și forestiere care își încălzeau serele sau spațiile acoperite în scopul cultivării plantelor, s-a luat decizia de a acorda reducerea fiscală și pentru perioada respectivă.
- (22) Guvernul Germaniei a considerat dispozițiile prevăzute la punctul 52 din orientările comunitare ca fiind satisfăcute. În consecință, s-a susținut că dispozițiile punctului 51 alineatul (1) litera (b) din orientările comunitare pot fi folosite ca justificare pentru acordarea unui ajutor de stat sub forma unei reduceri fiscale pentru perioada 2001-2006.
- (23) Guvernul Germaniei a susținut că, atunci când reducerea fiscală afectează un impozit comunitar care a fost armonizat în conformitate cu Directiva 92/81/CEE sau Directiva 2003/96/CE, reducerea fiscală este compatibilă cu piața comună, cel puțin în cazurile în care nu se află sub cota minimă a impozitului la nivelul comunitar. În opinia Germaniei, același lucru se aplica și reducerii fiscale (și anume, compatibilitatea cu piața comună) atunci când nu este implicat un impozit comunitar, cel puțin în cazurile în care reducerea este de peste 20 % din impozitul la nivel național.
- (24) De asemenea, Germania a declarat că, în cursul consultărilor privind proiectul de lege privind introducerea reformei taxei ecologice, a fost ridicată problema reducerii poverii pentru întreprinderile agricole și forestiere care își încălzeau serele sau spațiile acoperite în scopul cultivării plantelor, deoarece aceste întreprinderi ar fi fost afectate în mod semnificativ de majorarea impozitării din cauza operațiunilor lor cu consum ridicat de energie. Dată fiind presiunea de timp enormă legată de aprobarea în parlament a acestei legi, precum și faptul că, inițial, se prevăzuse ca legea să intre în vigoare la 1 ianuarie 1999, s-a hotărât includerea sectorului agricol și forestier în mecanismul de reducere fiscală pentru sectorul producției. Introducerea acelei reduceri fiscale a constituit rezultatul unei modificări separate a Legii privind impozitarea carburanților, care a intrat în vigoare la 1 ianuarie 2001. Prima prelungire a reducerii fiscale (pentru perioada 2003-2004) a fost adoptată în conformitate cu Legea privind continuarea dezvoltării reformei taxei ecologice.
- (25) Germania a susținut că i s-a dat de înțeles, în comunicările sale anterioare cu Comisia, că reducerea fiscală în cauză este legală. În special, Germania a făcut trimitere la afirmații orale ale unor funcționari ai Comisiei în cursul unei reuniuni a grupului de lucru „Condiții de concurență în agricultură” din 26 și 27 octombrie 1999. În orice caz, Comisiei i-au fost aduse la cunoștință, în cele din urmă, elementele cazului prin comunicarea Germaniei din 29 august 2001, într-o măsură care, în acel moment, ar fi permis Comisiei să evalueze compatibilitatea reducerii de impozite cu piața comună. Germania a invocat în mod expres articolul 10 alineatul (1) și articolul 14 alineatul (1) teza a doua din Regulamentul (CE) nr. 659/1999⁽⁴⁾. Orice recuperare a ajutorului, în opinia Germaniei, ar fi incompatibilă fie cu principiile protecției așteptărilor legitime și securității juridice, fie cu principiile buneii administrări. Germania este de părere că observațiile emise de terții interesați au arătat că așteptările lor erau legitime.

IV. OBSERVAȚII PREZENTATE DE TERȚI

- (26) Terții interesați au prezentat în general argumente care fuseseră deja folosite de Germania. Ei au susținut, de asemenea, că măsurile nu erau selective pentru că erau deschise tuturor întreprinderilor agricole și forestiere care dețineau sere și spații acoperite. Au susținut și faptul că nu au fost afectate schimburile comerciale comunitare. Suprafața culturilor în sere a fost redusă în mod drastic în anii respectivi, iar importurile germane ale unor produse concurente au crescut. În orice caz, volumele de producție ale Germaniei nu au fost semnificative, comparativ cu comerțul intracomunitar cu legume. Mai mult, culturile în aer liber și cele în sere nu au fost în concurență directă între ele, iar cele mai multe dintre aceste culturi nu se puteau substitui între ele. Dacă a

⁽⁴⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

existat un ajutor, acesta putea fi justificat pe baza articolului 87 alineatul (3) litera (c) din Tratatul CE, deoarece sprijinea dezvoltarea sectorului horticola. Ajutorul a permis sectorului horticola să se adapteze la prețurile majorate ale energiei și a redus „denaturările concurenței” generate de prețurile brute semnificativ mai mici din alte state membre și cu impact negativ asupra întreprinderilor producătoare din Germania. Nu se putea susține că ajutorul german „denatura concurența”. Dimpotrivă, acesta compensa (parțial) o „denaturare a concurenței” existentă care dezavantaja culturile în sere din Germania. Dat fiind că erau limitate în timp, măsurile au reprezentat un stimulent puternic pentru sector, în vederea adaptării sale la prețurile majorate ale energiei prin introducerea unor măsuri de economisire și de raționalizare a energiei și prin efectuarea unor investiții adecvate. În consecință, măsurile trebuiau să fie admisibile deoarece, în caz contrar, intenția Directivei 92/81/CEE și a Directivei 2003/96/CE ar fi fost subminată sau limitată în mod inacceptabil. Drept alternativă, cu trimitere la hotărârea RSV ⁽⁵⁾ a Curții Europene de Justiție, s-a susținut că protecția așteptărilor legitime ale beneficiarilor împiedica orice recuperare a ajutorului, deoarece Comisia avea deja cunoștință despre ajutor la 29 august 2001 dar nu l-a supus unei proceduri de investigație până la data de 20 aprilie 2005, când a solicitat informații. Mai mult, în cazul recuperării, un mare număr de întreprinderi riscă să intre în insolabilitate.

V. EVALUAREA MĂSURII

(27) În conformitate cu articolul 43 din Regulamentul (CE) nr. 2200/96 din 28 octombrie 1996 privind organizarea comună a piețelor din sectorul fructelor și legumelor ⁽⁶⁾, articolele 87, 88 și 89 din Tratatul CE se aplică producției bunurilor specificate în regulament și comerțului cu aceste bunuri. În consecință, producția și comerțul cu fructe și legume fac obiectul dispozițiilor comunitare privind acordarea ajutoarelor de stat.

(28) În conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de state sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care afectează schimburile comerciale dintre statele membre.

(29) CEJ a hotărât că, atunci când se evaluează dacă o măsură de stat constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 din Tratatul CE, trebuie stabilit dacă întreprinderea beneficiară a primit un avantaj economic pe care nu l-ar fi primit în condiții normale de piață ⁽⁷⁾ sau dacă aceasta a evitat costuri pe care ar fi trebuit în mod normal să le suporte din resursele sale proprii ⁽⁸⁾.

(30) Măsura sub forma unor rambursări de impozite acordă întreprinderilor beneficiare avantaje economice sub forma unei poveri fiscale reduse. Acest lucru le permite să evite costuri pe care, în împrejurări normale, ar fi trebuit să le suporte din resursele lor proprii. Ajutorul este acordat din fonduri publice unor întreprinderi specifice, și anume întreprinderilor agricole și forestiere angajate în producție care utilizează sere și spații acoperite.

(31) Ajutorul nu este acordat tuturor întreprinderilor și este, prin urmare, selectiv. În consecință, măsura constituie ajutor în sensul articolului 87 alineatul (1) din Tratatul CE.

(32) De asemenea, rambursarea impozitelor poate să denatureze concurența ⁽⁹⁾ și să afecteze schimburile comerciale dintre statele membre ⁽¹⁰⁾.

(33) Germania este un producător semnificativ de produse de seră. Comerțul cu aceste produse este și el semnificativ, conform statisticilor următoare.

⁽⁵⁾ Cauza 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV/Comisia, Rec. 1987, p. 4617.

⁽⁶⁾ JO L 297, 21.11.1996, p. 1.

⁽⁷⁾ Cauza C-39/94, Italia/Comisia, Rec. 1996, p. I-3547, punctul 60.

⁽⁸⁾ Cauza C-301/87, Franța/Comisia, Rec. 1990 p. I-307, punctul 41.

⁽⁹⁾ Conform jurisprudenței CEJ, ameliorarea poziției concurențiale a unei întreprinderi prin ajutoare de stat produce, în general, o denaturare a concurenței față de întreprinderile concurente care nu primesc un sprijin similar (Cauza C-730/79, Rec. 1980, p. 2671, punctele 11 și 12).

⁽¹⁰⁾ A se vedea statisticile de mai jos (sursa: Eurostat).

	2001	2002	2003	2004	2005
<i>Legume</i>					
<i>Import</i>					
Valoare (în mii de EUR)	6 705 483	6 936 685	7 049 757	6 845 103	6 979 459
Cantitatea (în tone)	5 346 123	5 365 972	5 599 183	5 621 769	5 464 528
<i>Export</i>					
Valoare (în mii de EUR)	867 832	985 187	1 030 880	1 045 543	1 122 869
Cantitatea (în tone)	2 227 612	2 243 611	2 133 544	2 164 328	2 345 796
<i>Flori</i>					
<i>Import</i>					
Valoare (în mii de EUR)	3 413 206	3 614 349	3 673 148	3 691 913	3 723 794
Cantitatea (în tone)	1 285 460	1 442 078	1 547 266	1 573 104	1 671 568
<i>Export</i>					
Valoare (în mii de EUR)	405 250	482 993	546 938	526 374	573 022
Cantitatea (în tone)	235 333	326 613	286 080	283 426	355 969

- (34) Produsele de seră ale Germaniei sunt în concurență cu produsele de seră ale altor state membre. Nu numai că Germania și terții interesați nu au contestat acest fapt, ci au explicat și că întreprinderile de culturi în sere au fost scutite de impozit în mod special pentru a-și îmbunătăți situația concurențială față de concurenții olandezi, care, conform aceluiași informații, se bucură de condiții de producție mai favorabile datorită unor prețuri brute mai mici la energie. Așadar, este implicată concurența directă. Afirmatia unui terț interesat conform căreia produsele de seră nu erau în concurență directă cu produsele cultivate în aer liber este, așadar, lipsită de substanță în condițiile în care există concurență între produsele de seră ale Germaniei și produsele de seră ale altor state membre, inclusiv produsele de seră olandeze.
- (35) În consecință, scutirea acordată pentru impozite care, de fapt, ar trebui plătite poate să denatureze concurența. Argumentul conform căruia prețurile la energie sunt mai favorabile în alte state membre este lipsit de importanță⁽¹¹⁾. Chiar dacă ar fi adevărat că punctele de plecare diferă cu privire la aceste factor de producție, aceasta nu ar modifica faptul că rambursarea impozitelor acordată de Germania poate să denatureze concurența.
- (36) De asemenea, ajutorul poate să afecteze comerțul între statele membre. Acest lucru este indicat de fluxurile de schimburi comerciale, care nu sunt ne semnificative, după

cum s-a demonstrat mai sus. Chiar dacă ar fi adevărat, după cum s-a susținut, că suprafața culturilor în sere a fost redusă în mod drastic iar importurile Germaniei au crescut, acest lucru nu dovedește nicidecum că nu a fost afectat comerțul. Nu se poate exclude că, în lipsa măsurii în cauză, suprafața cultivată ar fi fost redusă și mai drastic și/sau importurile Germaniei ar fi crescut și mai mult. Dat fiind că există schimburi comerciale intracomunitare pentru produse de seră cu Germania, nu se pune problema de a constata cât de semnificative ar fi cantitățile produse în Germania.

- (37) Cu toate acestea, interdicția de a acorda ajutoare de stat în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE nu se aplică fără excepții. Comisia a examinat dacă se aplică oricare dintre excepțiile la interdicția de principiu a ajutoarelor în conformitate cu articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE.
- (38) Excepțiile prevăzute la articolul 87 alineatul (2) din Tratatul CE, referitoare la ajutoarele cu caracter social acordate consumatorilor individuali, ajutoarele destinate reparării pagubelor provocate de calamități naturale sau de alte evenimente extraordinare și ajutoarele acordate economiei anumitor regiuni din Republica Federală Germania sunt irelevante în contextul de față, indiferent de cine sunt beneficiarii schemei în cauză.

⁽¹¹⁾ Cauza 173/73, Italia/Comisia, Rec. 1974, p. 709, punctele 36-40.

- (39) Comisia consideră că excepțiile prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (a) din Tratatul CE cu privire la dezvoltarea anumitor zone nu se aplică schemei în cauză deoarece măsura nu cuprinde ajutor pentru promovarea dezvoltării economice a unor regiuni în care nivelul de trai este anormal de scăzut sau în care există un grad de ocupare a forței de muncă extrem de scăzut.
- (40) În ce privește excepția prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (b) din Tratatul CE, este suficient de observat că schema de impozitare în cauză nu reprezintă un proiect important de interes european comun și nu vizează remedierea unor perturbări grave ale economiei Germaniei. De asemenea, ajutorul nu este destinat să promoveze cultura și conservarea patrimoniului în sensul excepției prevăzute la articolul 87 alineatul (3) litera (d) din Tratatul CE.
- (41) Comisia subliniază, în această privință, că nici autoritățile germane și nici părțile interesate nu au invocat excepțiile anterioare în cursul procedurii de investigație.
- (42) Așadar, singura excepție care ar putea fi luată în considerare este cea prevăzută la articolul 87 alineatul (3) litera (c), conform căreia un ajutor poate fi considerat compatibil cu piața comună atunci când este destinat să faciliteze dezvoltarea anumitor activități sau a anumitor regiuni economice, în cazul în care acest ajutor nu modifică în mod nefavorabil condițiile schimburilor comerciale într-o măsură care contravine interesului comun.
- (43) Orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol ⁽¹²⁾ se aplică măsurilor analizate aici ⁽¹³⁾.
- (44) Cu toate acestea, nici orientările comunitare și nici alte norme privind agricultura nu prevăd, cu privire la măsurile descrise mai sus, scutiri specifice de la interdicția de principiu a acordării ajutoarelor, prevăzută la articolul 87 alineatul (1) din Tratatul CE. În special, Comisia constată faptul că punctul 4 al orientărilor comunitare, privind ajutoarele pentru investiții, nu se aplică în cazul de față. Rambursarea impozitului nu este condiționată de efectuarea unor investiții.
- (45) Germania și mai mulți terți interesați sunt de părere că ajutorul beneficiază de o justificare specială în temeiul articolului 8 alineatul (2) litera (f) din Directiva 92/81/CEE și al articolului 15 alineatul (3) al actului succesor al acesteia, și anume Directiva 2003/96/CE, și că acest lucru ar fi permis în temeiul punctului 3.4 din orientările comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol.
- (46) Referitor la Directiva 2003/96/CE, se prevede la considerentele 15 și 24 că măsurile care introduc rate de impozitare diferențiate trebuie să fie în conformitate cu normele privind piața comună și concurența pentru a nu produce denaturări ale concurenței. Faptul că este obligatorie aplicarea normelor privind concurența este confirmat și de articolul 26 din Directiva 2003/96/CE, prin care se stipulează către statele membre că măsurile precum rambursările de impozite în sensul directivei ar putea constitui ajutoare de stat și, în aceste cazuri, trebuie notificate în conformitate cu articolul 88 alineatul (3) din Tratatul CE. Articolul stipulează în mod expres că informațiile furnizate Comisiei în temeiul directivei nu eliberează statele membre de obligația de notificare în temeiul articolului 88 alineatul (3) din Tratatul CE.
- (47) Același lucru este valabil și pentru Directiva 92/81/CEE, care prevede la considerente (considerentul 6) că statele membre pot aplica în mod facultativ anumite (...) scutiri (...) atunci când acest lucru nu duce la denaturări ale concurenței. La articolul 8 alineatul (2) se prevede că statele membre pot aplica scutiri totale sau parțiale de impozitare sau reduceri ale acesteia „fără să aducă atingere altor dispoziții comunitare”. Comisia reamintește, cu această ocazie, competența sa în aspectele privind ajutoarele de stat, care decurge direct din Tratatul CE. Legislația comunitară nu poate afecta în niciun fel competența Comisiei în acest domeniu.
- (48) Germania afirmă că rambursarea impozitelor constituie punerea în aplicare a unei competențe acordate statelor membre prin directivele menționate anterior, iar Comisia răspunde amintind că acest lucru este posibil numai cu îndeplinirea condițiilor menționate anterior. De asemenea, Germania susține că ar fi contradictoriu pentru Comisie, care, în cele din urmă, a propus acele directive, să ofere Germaniei argumentul că măsura duce la un risc pentru piața comună. În primul rând, Germania nu a susținut că, în conformitate cu interpretarea Comisiei, nu exista nicio posibilitate de aplicare efectivă a directivei menționate. În mod evident, Comisia nu exclude posibilitatea existenței unor cazuri care au fost concepute în temeiul directivei, dar care, în același timp, îndeplinesc condițiile privind concurența loială. Comisia subliniază faptul că directivele doar permit un tratament fiscal favorabil în acest stadiu de apropiere a legislației fiscale. Ele nu prescriu acest tratament.

⁽¹²⁾ JO C 232, 12.8.2000, p. 17.

⁽¹³⁾ Comunicarea Comisiei privind stabilirea normelor aplicabile evaluării ajutoarelor de stat ilegale (JO C 119, 22.5.2002, p. 22).

- (49) Germania contestă faptul că aspectele legate de dreptul concurenței ale directivelor în cauză sunt chestiuni prioritare. Cu toate acestea, reiese din considerentele anterioare că, în orice caz, și anume chiar dacă aceste considerente de drept al concurenței nu sunt prioritare, ajutoarele de tipul rambursării de impozite în cauză trebuie examinate în temeiul normelor relevante privind concurența prevăzute de Tratatul CE. Chestiunea existenței sau nu a acestei priorități este, așadar, lipsită de însemnătate ⁽¹⁴⁾.
- (50) Competența de evaluare și decizie acordată Comisiei de Tratatul CE cu privire la aplicarea excepțiilor în temeiul articolului 87 alineatul (3) nu a fost și nu poate fi limitată de directivele în cauză în niciun fel.
- (51) Punctul 3.5 din orientările comunitare reflectă principiile politicii privind ajutoarele de stat și ale politicii agricole comune. La acesta se stipulează că măsurile de ajutor de stat unilaterale, destinate numai ameliorării situației financiare a producătorilor, dar care nu contribuie sub nicio formă la dezvoltarea sectorului, în special ajutoarele acordate exclusiv pe baza prețurilor, a cantității, a unității de producție sau a unității de mijloace de producție, sunt considerate ajutoare de exploatare și sunt incompatibile cu piața comună.
- (52) După cum s-a mai afirmat, ajutorul în cauză nu este condiționat de investiții destinate modernizării sectorului (cum ar fi îmbunătățirea izolării termice sau investiții pentru eficientizarea consumului energetic). Dimpotrivă, ajustările necesare (de tipul celor menționate anterior) pot suferi amânări din cauza acestei subvenționări. În consecință, sectorul rămâne dependent de acest ajutor. Dezvoltarea fie nu se produce deloc, fie se produce numai după o întârziere corespunzătoare. Contrar celor afirmate de unii terți interesați, nu numai că nu există niciun efect de stimulare a realizării investițiilor necesare, ci chiar și stimulentele existente al prețurilor mari la energie este diminuat prin acordarea acestor subvenții. Ajutorul în cauză trebuie astfel clasificat în categoria ajutorului pentru funcționare, în sensul menționat anterior.
- (53) Noile orientări comunitare privind ajutoarele de stat în sectorul agricol și forestier 2007-2013 ⁽¹⁵⁾ nu au intrat în vigoare decât la 1 ianuarie 2007. Punctul 172 prevede aplicabilitatea retroactivă cu privire la rambursări ilegale de impozite acordate în temeiul Directivei 2003/96/CE, dar numai în cazul în care condițiile acelei directive au fost îndeplinite și nu a existat vreo diferențiere în cadrul sectorului agricol. Același lucru s-ar aplica și rambursărilor ilegale de impozite acordate în temeiul Directivei 92/81/CEE. Totuși, dat fiind că măsura în cauză se aplică numai în favoarea anumitor întreprinderi agricole, punctul 172 nu constituie o bază care să permită Comisiei să considere rambursările de impozite respective ca fiind compatibile cu piața comună.
- (54) Germania intenționează să justifice compatibilitatea ajutorului în temeiul orientărilor privind mediul. Comisia a avut în vedere și aplicarea punctului 23 și a punctului 51 și următoarele din orientările comunitare privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului, care permit acordarea unor ajutoare pentru funcționare în anumite condiții. Orientările privind agricultura din 2000 fac trimitere, la punctul 5.6.2, la aceste orientări privind mediul.
- (55) La punctul 23 din orientările privind mediul se stipulează că scutirile sau reducerile de impozit care au ca efect protecția mediului, în beneficiul unor întreprinderi din anumite categorii, astfel încât să se evite plasarea acestora într-o situație de concurență dificilă, ar putea fi acceptabile, cu condiția ca aceste scutiri să fie *necesare* în vederea asigurării adoptării sau a aplicării în continuare a impozitării pentru toate produsele.
- (56) Comisia reamintește că, în temeiul punctului 50 din orientările privind mediul, măsurile fiscale în cauză ar trebui să aducă, în general, o contribuție semnificativă la protecția mediului. Trebuie să se asigure faptul că scutirile, prin însăși natura lor, nu aduc atingere obiectivelor generale urmărite.
- (57) Pe baza documentelor (studiului) furnizate ulterior, Germania a demonstrat că, în pofida creșterii impozitelor la energie, consumul energetic a scăzut continuu și eficiența energetică a crescut, atât la culturile de legume, cât și la culturile de flori realizate în sere.
- (58) În consecință, Comisia consideră că întreprinderile în cauză au recunoscut nevoia de a lua măsuri pentru realizarea unor îmbunătățiri cu privire la protecția mediului.
- (59) Orientările privind mediul fac distincția între noile impozite (punctul 51.1) și, respectiv, impozitele existente (punctele 51.2 și 52).
- (60) Legea privind impozitarea carburanților era în vigoare atunci când a fost modificată, la 16 august 2001, prin Legea de modificare a Legii privind impozitarea carburanților, care a acordat rambursările de impozite. Așadar, trebuie considerat că a „existat”, în sensul punctului 51.2 sau al punctului 52 din orientările privind mediul, la data la care legea de modificare a fost introdusă.

⁽¹⁴⁾ Cauza T-184/97, BP Chemicals/Comisia, Rec. 2000, p. II-3145, punctul 59 și următoarele.

⁽¹⁵⁾ JO C 319, 27.12.2006, p. 1.

- (61) Punctul 51.2 prevede aplicarea dispozițiilor de la punctul 51.1 dacă sunt îndeplinite ambele condiții următoare: (a) impozitul în cauză trebuie să aibă un efect pozitiv important în ceea ce privește protecția mediului și (b) derogările pentru întreprinderile în cauză trebuie să fi fost decise simultan cu adoptarea taxei sau trebuie să fi devenit necesare ca rezultat al unei modificări importante a condițiilor economice care au adus întreprinderea într-o situație concurențială deosebit de dificilă. În cel de-al doilea caz, cuantumul reducerii nu poate fi superior creșterii costurilor care rezultă în urma modificării condițiilor economice. Atunci când nu se mai înregistrează o creștere a costurilor, reducerea nu se mai aplică.
- (62) Condițiile menționate la litera (a) și la litera (b) trebuie îndeplinite cumulativ în vederea aplicării punctului 51.1 din orientările privind mediul. În ceea ce privește condițiile de la litera (b), prima opțiune, care necesită ca derogările pentru întreprinderile în cauză trebuie să fi fost decise simultan cu adoptarea taxei, Comisia constată că toate reducerile de impozite au fost acordate după adoptarea legii fiscale și nu la data adoptării acesteia. Așadar, prima opțiune nu este îndeplinită. Cea de-a doua opțiune necesită nu numai dovada unei modificări importante a condițiilor economice ale întreprinderilor în cauză, ci și dovada faptului că valoarea reducerii nu depășește creșterea costurilor generate de modificarea condițiilor economice. Germania nu a furnizat dovezi care să permită Comisiei să considere că aceste condiții sunt îndeplinite. Așadar, nici cea de-a doua opțiune de la litera (b) nu este îndeplinită. În consecință, punctul 51.2 nu poate fi aplicat.
- (63) Comisia a analizat dacă se poate aplica punctul 52. Acesta prevede că, în cazul în care un impozit existent face obiectul unei creșteri importante și în cazul în care statul membru în cauză consideră că sunt necesare derogări pentru anumite întreprinderi, condițiile prevăzute la punctul 51.1 privind noile impozite se aplică prin analogie. În consecință, trebuie analizat dacă impozitele au făcut obiectul unei creșteri importante și dacă sunt îndeplinite condițiile prevăzute la punctul 51.1 din orientările privind mediul.
- (64) Toate impozitele existente au fost majorate cu peste 20 % (a se vedea anexa I). Comisia consideră această creștere ca fiind una importantă în sensul punctului 52 din orientările privind mediul. Comisia constată că, în opinia Germaniei, reducerile de impozite în cauză sunt necesare pentru existența în continuare a întreprinderilor de cultură în sere care beneficiază de ele.
- (65) Cu toate acestea, punctul 52 poate fi aplicat numai reducerilor fiscale acordate care nu depășesc creșterea impozitului inițial, altfel spus partea nouă a impozitului existent. Punctul 52 face trimitere la normele aplicabile noilor impozite. Drept consecință, majorarea impozitului este evaluată, prin analogie, în același mod ca și introducerea unui impozit nou. Analogia poate fi aplicată numai părții noi, și anume părții majorate a impozitului. Numai prin acest raționament se asigură că criteriile suplimentare care trebuie aplicate la evaluarea impozitelor existente nu sunt trecute cu vederea în cazul evaluării majorării unui impozit. Pornind de la această premisă, Comisia a stabilit faptele următoare:
- (66) În ce privește păcura, impozitul inițial a fost majorat de la 40,90 EUR/1 000 l la 61,35 EUR/1 000 l. În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 40,90 EUR/1 000 l) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.
- (67) În ceea ce privește gazul natural, impozitul inițial a fost majorat de la 1,87 EUR/MWh la 3,476 EUR/MWh (de la 1 aprilie 1999) și la 5,50 EUR/MWh (din 2003). În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 1,87 EUR/MWh) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.
- (68) În ceea ce privește gazul petrolier lichefiat, impozitul inițial a fost majorat de la 25,56 EUR/1 000 kg la 38,34 EUR/1 000 kg (de la 1 aprilie 1999) și la 60,60 EUR/1 000 kg (din 2003). În consecință, Comisia consideră că orice reducere a impozitului care coboară sub nivelul inițial (adică 25,56 EUR/1 000 kg) nu poate fi justificată în temeiul orientărilor privind mediul și, prin urmare, este incompatibilă cu piața comună.

(69) În ceea ce privește partea din ajutor care nu a coborât sub majorarea impozitului în 1999, Comisia a stabilit, de asemenea, dacă au fost respectate condițiile punctului 51.1 litera (b) (aplicabil prin analogie în conformitate cu punctul 52 din orientări).

(70) Punctul 51.1 litera (b) prevede că deciziile de scutire pe o perioadă de zece ani fără caracter descrescător se pot justifica în două cazuri și stipulează două condiții suplimentare care trebuie îndeplinite: (a) în cazul în care reducerea se referă la un impozit comunitar, suma plătită efectiv de întreprinderi după reducere trebuie să rămână superioară sumei minime comunitare pentru a stimula întreprinderile să îmbunătățească protecția mediului; (b) în cazul în care reducerea se referă la un impozit național impus în absența unui impozit comunitar, întreprinderile care beneficiază de reducere trebuie totuși să plătească o parte *importantă* din impozitul național. Ca alternativă, orientările privind mediul prevăd adoptarea altor măsuri posibile (de exemplu, acorduri voluntare), ceea ce nu este cazul aici.

(71) În ceea ce privește cele trei produse respective, și anume păcura, gazul natural și gazul petrolier lichefiat, nivelul inițial de impozitare aplicat înainte de majorarea impozitării în 1999 depășea minimele comunitare:

Pentru păcură, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 18,00 EUR/1 000 l⁽¹⁶⁾ pentru anii 2001-2003 și de 21,00 EUR/1 000 l⁽¹⁷⁾ pentru anii 2004-2006, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 40,90 EUR/1 000 l.

Pentru gazul natural, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 0,54 EUR/MWh pentru anii 2004-2006, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 1,87 EUR/MWh.

Pentru gazul petrolier lichefiat, cota minimă de impozitare la nivel comunitar era de 0 EUR/1 000 kg, fiind așadar mai mică decât nivelul inițial de impozitare de 25,56 EUR/1 000 kg.

(72) Referitor la păcură, care *nu* a constituit obiectul unui minim comunitar în anii 2001-2003, punctul 51.1 litera (b) al doilea paragraf din orientările privind

⁽¹⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽¹⁷⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

ajutoarele de stat pentru protecția mediului 2001 prevede că întreprinderile beneficiare trebuie să plătească o parte importantă din impozitul național. Motivul acestui lucru este ca aceștia să fie stimulați să își îmbunătățească performanța privind protecția mediului. Comisia a constatat, în practica sa, că în general 20 %, sau minimul comunitar aplicabil utilizărilor energiei care cad sub incidența directivelor respective, poate fi considerat ca o parte importantă.

(73) Chiar dacă se ia în considerare cea mai mare cotă națională aplicabilă în perioada în cauză, și anume 5,50 EUR/MWh, în anul 2003, pragul de 20 % înseamnă numai 1,1 EUR/MWh și, așadar, rămâne sub nivelul inițial de impozitare de 1,87 EUR/MWh.

(74) Din aceste motive, Comisia trage concluzia că, în măsura în care reducerile de impozit nu coboară sub nivelurile inițiale de impozitare dinainte de majorarea din 1999, condițiile stabilite la punctul 51.1 litera (b) sunt îndeplinite.

(75) Cu privire la păcură, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 40,90 EUR/1 000 l) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 61,35 EUR/1 000 l la 40,90 EUR/1 000 l) este compatibilă cu piața comună.

(76) Cu privire la gazul natural, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 1,87 EUR/MWh) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 3,476 EUR/MWh pentru anii 2001-2002 și de la 5,50 EUR/MWh pentru anii 2003-2006 la 1,87 EUR/MWh) este compatibilă cu piața comună.

(77) Cu privire la gazul petrolier lichefiat, Comisia consideră astfel că partea din reducerea impozitului care coboară sub nivelul cotei inițiale (și anume 25,56 EUR/1 000 kg) este incompatibilă și că partea din reducere care depășește cota inițială (reducerea de la 38,34 EUR/1 000 kg pentru anii 2001-2002 și de la 60,60 EUR/1 000 kg pentru anii 2003-2006) este compatibilă cu piața comună.

- (78) Comisia constată că ajutorul acordat în anii 2001-2004 a fost acordat cu încălcarea articolului 93 alineatul (2) din Tratatul CE [în prezent articolul 88 alineatul (2)] fără ca acest ajutor să fie notificat Comisiei în timp util și fără a se aștepta decizia Comisiei.
- (79) Germania susține că, încă de la data de 29 august 2001, Comisia a avut cunoștință de ajutorul respectiv dar că nu a inițiat procedurile prevăzute la articolul 88 alineatul (2) din Tratatul CE decât la data de 22 octombrie 2005. În opinia Germaniei, această decizie este prea tardivă și, cu trimitere la articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999, nu poate fi compatibilă cu principiile administrării corecte. În consecință, Germania susține că stabilirea incompatibilității ajutorului în cauză cu piața comună nu mai ține de competența Comisiei.
- (80) Ajutorul ilegal nu este eligibil pentru perioadele de examinare scurte specificate la articolul 4 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. Cu toate acestea, principiile administrării corecte rămân aplicabile. Comisia subliniază, totuși, faptul că și-a rezervat dreptul de a examina ajutorul în cauză în Decizia sa C(2002) 441 final din 13 februarie 2002 adresată Germaniei.
- (81) De la data menționată de Germania (29 august 2001) până la deschiderea procedurii oficiale de investigație (20 octombrie 2005), Comisia a trimis cel puțin trei solicitări de informații Germaniei și a avut o reuniune cu reprezentanții acesteia. De asemenea, numai în cursul acestei perioade a aflat Comisia despre cele două prelungiri ale rambursării impozitelor, cu câte doi ani în fiecare caz. În aceeași perioadă, Germania a trimis Comisiei cel puțin cinci comunicări cu informații suplimentare. Simplul fapt că, în cursul acestei perioade, Germania a trimis cinci comunicări Comisiei dovedește că și Germania împărtășea opinia că informațiile nu fuseseră suficient de complete pentru a permite Comisiei să ia o decizie în acest caz. Citarea hotărârii RSV nu modifică acest fapt. Cauza care a constituit obiectul hotărârii este diferită. În acel caz, Comisia nu numai că avusese deja informații detaliate despre ajutor (ceea ce nu s-a întâmplat în cazul de față), ci luase chiar o decizie privind măsura de bază. Chiar și ținând cont de jurisprudența relevantă a CEJ, nu se poate susține că a existat o lipsă de reacție din partea Comisiei. Articolul 10 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 nu a fost încălcat.
- (82) Cu privire la partea notificată a ajutorului (fostul număr N 189/05), nici Germania și nici terții interesați nu au contestat existența unor încălcări specifice ale perioadelor de examinare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (5) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999. De asemenea, Germania nu a aplicat procedura prevăzută la articolul 5 alineatul (3) din regulamentul în cauză.
- (83) Așadar, argumentele Germaniei cu privire la aplicarea concretă a Regulamentului (CE) nr. 659/1999 trebuie respinse.
- (84) Comisia subliniază faptul că, în conformitate cu articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 [actualul articol 88] din Tratatul CE ⁽¹⁸⁾, orice ajutor ilegal acordat în cadrul schemei în cauză și despre care s-a constatat că este incompatibil cu piața comună trebuie să fie recuperat.
- (85) Articolul 14 alineatul (1) prevede următoarele: „Comisia nu solicită recuperarea ajutorului în cazul în care aceasta ar contraveni unui principiu general de drept comunitar.” Comisia trebuie să ia în considerare, din proprie inițiativă, circumstanțele extraordinare care oferă o astfel de justificare ⁽¹⁹⁾.
- (86) Trebuie examinat dacă, în acest caz, orice principiu general al dreptului comunitar, cum ar fi principiul așteptărilor legitime sau cel al securității juridice, poate fi aplicat pentru a împiedica recuperarea de la beneficiari a ajutorului ilegal și incompatibil.
- (87) Protecția așteptărilor legitime este un principiu general protejat în cadrul dreptului comunitar. Pentru apariția unor așteptări legitime, sunt necesare asigurări prealabile furnizate de administrația Comisiei cu privire la legalitatea unei anumite măsuri. Așadar, trebuie să existe un act sau un mod de a proceda din partea administrației comunitare care să poată da naștere unor astfel de așteptări ⁽²⁰⁾.

⁽¹⁸⁾ JO L 83, 27.3.1999, p. 1.

⁽¹⁹⁾ Cauza 223/85, Rijn-Schelde-Verolme (RSV) Machinefabrieken en Scheepswerven NV/Comisia, Rec. 1987, p. 4617.

⁽²⁰⁾ Cauza C-265/85, Van den Bergh en Jurgens/Comisia, Rec. 1987, p. 1155, punctul 44; cauza C-152/88, Sofrimport/Comisia, Rec. 1990, p. I-2477, punctul 26; cauza T-290/97, Mehibas Dordtselaan/Comisia, Rec. 2000, p. II-15, punctul 59; cauza T-223/00, Kyowa Hakko Kogyo/Comisia, Rec. 2003, p. II-2553, punctul 51.

- (88) Conform jurisprudenței, principiul securității juridice este încălcat atunci când circumstanțele insecurității și lipsei de claritate duc la crearea unei situații echivoce pe care Comisia ar fi trebuit să o clarifice înainte de a putea lua orice măsură prin care să dispună recuperarea ⁽²¹⁾.
- (89) Germania nu a demonstrat în mod specific de ce recuperarea însăși nu ar fi compatibilă cu buna administrare. În temeiul articolului 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999, principiul care se aplică este că ajutorul considerat ilegal și incompatibil cu piața comună trebuie recuperat.
- (90) Singura excepție o constituie cazurile în care recuperarea ar încălca principii generale de drept comunitar. Nu s-a constatat nicio astfel de încălcare. Îndeosebi, nu a fost considerată întemeiată sau necesitănd protecție nicio așteptare legitimă din partea Germaniei. Nu a fost considerată întemeiată pentru că ajutorul nu fusese notificat. Germania nu putea, în consecință, să aibă așteptări legitime în ce privește existența ajutorului respectiv. Acest lucru este cu atât mai adevărat cu cât, prin scrisoarea menționată anterior, din data de 13 februarie 2002, Comisia atrăsese Germaniei atenția asupra posibilității ca ajutorul să fie verificat. Conform jurisprudenței CEJ, o întreprindere prudentă ar fi putut și ar fi trebuit să solicite autorităților germane să-i confirme dacă ajutorul fusese notificat și, astfel, ar fi aflat că există un risc ca acesta să fie supus recuperării ⁽²²⁾. Dacă această întreprindere a omis în mod deliberat sau din neglijență să întrebe acest lucru, înseamnă că așteptările sale legitime nu merită să fie protejate.
- (91) Drept răspuns la obiecția Germaniei conform căreia, în urma unor declarații verbale ale funcționarilor Comisiei, Germaniei i s-a creat impresia că ajutorul era compatibil cu piața comună, Comisia subliniază că își rezervă dreptul exclusiv, prin autoritatea colegiului comisarilor, de a adopta astfel de decizii. Ea mai subliniază și faptul că nu există niciun document emis de Comisie din care să se poată trage concluzia că ajutorul în cauză este compatibil cu piața comună.
- (92) Drept răspuns la obiecția conform căreia, în eventualitatea unei posibile recuperări, un mare număr de întreprinderi ar risca să devină insolabile, Comisia reiterează faptul că recuperarea unei părți a ajutorului este necesară pentru a putea permite revenirea la starea de fapt anterioară, adică la situația în care concurența nu era denaturată. Dacă acest lucru înseamnă că unele întreprinderi individuale nu sunt viabile, acest lucru nu este decât rezultatul concurenței care se desfășoară în condiții de economie de piață.
- (93) Din considerentele formulate în decizie, reiese în mod clar că recuperarea subvențiilor în cauză nu poate fi contestată pe motive de securitate juridică.
- (94) Rambursările de impozite acordate trebuie, în principiu, recuperate integral în cazurile în care s-a constatat că ele constituie ajutoare incompatibile cu piața comună.
- (95) Decizia privește rambursarea de impozite în cauză și trebuie, inclusiv în ceea ce privește recuperarea, efectuată fără întârziere în conformitate cu articolul 14 din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului din 22 martie 1999 de stabilire a normelor de aplicare a articolului 93 din Tratatul CE.
- (96) Articolul 14 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 659/1999 al Consiliului prevede că, atunci când se iau decizii negative în cazuri de ajutor ilegal, Comisia hotărăște ca statul membru în cauză să ia toate măsurile necesare pentru recuperarea ajutorului de la beneficiar. Așadar, Germania trebuie să ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutorul incompatibil acordat. Germania trebuie să ceară beneficiarilor în cauză să ramburseze ajutorul în termen de două luni de la data publicării prezentei decizii. Ajutorul de recuperat include dobânda, calculată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei din 21 aprilie 2004 de punere în aplicare a Regulamentului (CE) nr. 659/1999.
- (97) Cu toate acestea, orice ajutor individual acordat în temeiul prezentei scheme și care satisface, la data acordării sale, condițiile prevăzute de regulamentele Comisiei adoptate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 994/98 al Consiliului sau prin orice altă schemă de ajutor aprobată este compatibil cu piața comună până la concurența cu valorile admise ale intensității ajutorului.
- (98) Mai mult, experiența Comisiei a arătat că sumele foarte mici de ajutor acordate cu respectarea anumitor condiții nu se află sub incidența articolului 87 alineatul (1) din tratat.

⁽²¹⁾ Cauza T-308/00, Salzgitter AG/Comisia, nepublicată încă în *Recueil*, punctul 180.

⁽²²⁾ Deufil GmbH & Co. KG/Comisia, Rec. 1987, p. 901.

- (99) În temeiul Regulamentului (CE) nr. 1860/2004⁽²³⁾, ajutorul care nu depășește 3 000 EUR per beneficiar într-o perioadă de trei ani (această valoare cuprinde ajutorul *de minimis* acordat oricărei întreprinderi) nu afectează schimburile comerciale între statele membre și nu denaturează sau nu amenință să denatureze concurența și, în consecință, nu intră sub incidența articolului 87 alineatul (1) din tratat.
- (100) În conformitate cu articolul 5 din Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, același lucru se aplică ajutorului acordat înainte de intrarea sa în vigoare, cu condiția îndeplinirii dispozițiilor articolelor 1 și 3 din regulament.
- (101) La 1 ianuarie 2008, Regulamentul (CE) nr. 1860/2004 a fost înlocuit de Regulamentul (CE) nr. 1535/2007 din 20 decembrie 2007 privind aplicarea articolelor 87 și 88 din Tratatul CE ajutoarelor *de minimis* în sectorul producției de produse agricole⁽²⁴⁾, care majorează valoarea ajutorului *de minimis* la 7 500 EUR per beneficiar în orice perioadă de trei ani fiscali, indiferent de forma ajutorului sau de obiectivul vizat, în limitele unei valori maxime per stat membru, egală cu 0,6 % din valoarea producției anuale.
- (102) Articolul 6 alineatul (1) din regulamentul în cauză stipulează că „prezentul regulament se aplică ajutoarelor acordate anterior datei de 1 ianuarie 2008 în favoarea întreprinderilor din sectorul producției agricole, cu condiția ca respectivele ajutoare să îndeplinească toate condițiile stabilite la articolele 1-4, cu excepția solicitării unei referințe explicite la prezentul regulament prevăzute la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf”.
- (103) Articolul 6 alineatul (2) din același regulament stipulează că „se consideră că niciun ajutor *de minimis* acordat între 1 ianuarie 2005 și șase luni de la intrarea în vigoare a prezentului regulament, care îndeplinește condițiile prevăzute de Regulamentul (CE) nr. 1860/2004, aplicabile sectorului producției agricole până la data intrării în vigoare a prezentului regulament, nu îndeplinește toate condițiile prevăzute la articolul 87 alineatul (1) din tratat și, prin urmare, este exceptat de la obligația de notificare prevăzută la articolul 88 alineatul (3) din tratat”.
- (104) În acest context, Comisia consideră că o reducere a impozitului până la o valoare maximă de 3 000 EUR nu ar constitui ajutor de stat în cazul în care ar fi respectate dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1860/2004 la data acordării ajutorului, precum și că o reducere a impozitului până la o valoare maximă de 7 500 EUR nu ar constitui ajutor de stat în cazul în care ar fi respectate dispozițiile Regulamentului (CE) nr. 1535/2007 la data acordării ajutorului.

VI. CONCLUZII

- (105) Prin prezenta decizie, ajutorul de stat acordat întreprinderilor agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, introdus în mod ilegal de Republica Federală Germania cu încălcarea articolului 88 alineatul (3) din tratat, sau ajutorul pe care intenționează să îl acorde acestora în conformitate cu legea de punere în aplicare a orientărilor este considerat incompatibil cu piața comună în măsura descrisă la punctele 75-77 din prezenta decizie și trebuie recuperat pentru perioada în cauză, în cazurile în care a fost acordat.
- (106) În toate celelalte privințe, ajutorul de stat pe care Republica Federală Germania l-a acordat întreprinderilor agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, este considerat prin prezenta decizie ca fiind compatibil cu piața comună,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Schema de ajutor de stat aplicată de Germania sau pe care aceasta intenționează să o aplice cu privire la întreprinderile agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, precum și Legii de punere în aplicare a orientărilor, este incompatibilă cu piața comună cu privire la partea de reducere a impozitului care coboară sub cota inițială de 40,90 EUR/1 000 l pentru păcură, de 1,87 EUR/MWh pentru gaz natural și de 25,56 EUR/1 000 kg pentru gazul petrolier lichefiat.

⁽²³⁾ JO L 325, 28.10.2004, p. 4.

⁽²⁴⁾ JO L 337, 21.12.2007, p. 35.

Articolul 2

În toate celelalte privințe, schema de ajutor de stat aplicată de Germania sau pe care aceasta intenționează să o aplice cu privire la întreprinderile agricole și forestiere și destinat încălzirii serelor sau a spațiilor acoperite în scopul cultivării plantelor, în temeiul Legii de modificare a Legii privind impozitarea carburanților și Legii privind continuarea reformei taxei ecologice, precum și Legii de punere în aplicare a orientărilor, este considerată compatibilă cu piața comună.

Articolul 3

Germania retrage partea din schemă la care se face trimitere la articolul 1.

Articolul 4

(1) Germania ia toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiari ajutorul la care se face trimitere la articolul 1.

(2) Ajutoarele care trebuie recuperate includ dobânda începând cu data la care au fost puse la dispoziția beneficiarilor până în momentul recuperării lor efective.

Dobânda se calculează în conformitate cu capitolul V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004 al Comisiei.

(3) Germania anulează toate plățile ajutoarelor restante la care se face trimitere la articolul 1 cu începere de la data prezentei decizii.

(4) Recuperarea se efectuează fără întârziere și în conformitate cu procedurile prevăzute de legislația națională, cu condiția ca acestea să permită executarea imediată și efectivă a prezentei decizii.

(5) Germania asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

Articolul 5

(1) Germania informează Comisia despre evoluția procedurilor naționale de punere în aplicare a prezentei decizii, până la data încheierii procedurilor în cauză.

(2) În termen de două luni de la notificarea prezentei decizii, Germania furnizează următoarele informații:

(a) lista beneficiarilor care au primit ajutor în cadrul schemei la care se face trimitere la articolul 1 și valoarea totală a ajutorului primit de fiecare dintre ei în cadrul schemei;

(b) valoarea totală (principal și dobânzi de recuperare) de recuperat de la fiecare beneficiar;

(c) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și a celor planificate în vederea respectării prezentei decizii;

(d) documente care să demonstreze că beneficiarii au fost somați să ramburseze ajutorul.

(3) În termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, Germania prezintă, la solicitarea Comisiei, un raport detaliat al măsurilor adoptate sau planificate în vederea respectării prezentei decizii. Raportul furnizează, de asemenea, informații detaliate privind cuantumul ajutorului și dobânda percepută pe suma de recuperat, care au fost deja recuperate de la fiecare beneficiar.

Articolul 6

Prezenta decizie se adresează Republicii Federale Germania.

Adoptată la Bruxelles, 11 martie 2008.

Pentru Comisie

Mariann FISCHER BOEL

Membre al Comisiei

ANEXA I

IMPOZITAREA ENERGIEI

Păcură

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 1.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(1) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 1.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(1) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
în EUR/1 000 l					
până la 31.3.1999	40,90 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	61,35 ⁽²⁾				
2000	61,35 ⁽²⁾				
2001	61,35 ⁽²⁾	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2002	61,35	16,36	40,90	4,09 ⁽³⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2003	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	18,00 ⁽⁵⁾
2004	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2005	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾
2006	61,35	8,18	40,90	12,27 ⁽⁴⁾	21,00 ⁽⁶⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, cota normală de impozitare a păcurei (HEL) era de 80,00 DM/1 000 litri. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999, cota normală de impozitare a păcurei (HEL) era de 120,00 DM/1 000 litri. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de nivelul consumului.

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților [la 1 august 2006: s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei]. Impozitarea netă efectivă depinde de nivelul consumului.

⁽⁵⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 5 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

Gaz natural

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 3.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(2) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 3.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(2) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
in EUR/MWh					
până la 31.3.1999	1,87 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	3,476 ⁽²⁾				
2000	3,476 ⁽²⁾				
2001	3,476 ⁽²⁾	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nearmonizat
2002	3,476	1,308	1,84 ⁽³⁾	0,328 ⁽⁴⁾	nearmonizat
2003	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	nearmonizat
2004	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2005	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾
2006	5,50	1,464	3,00	1,036 ⁽⁵⁾	0,54 ⁽⁶⁾ ⁽⁷⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, cota normală de impozitare a gazului natural era de 3,60 DM/MWh. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999 până la 31 decembrie 2001, cota normală de impozitare a gazului natural era de 6,80 DM/MWh. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Valoarea reducerii impozitului conform s. 25(3a)(3.4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2002 (Monitorul Oficial al Republicii Federale Germania, Partea I, p. 2778).

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁵⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

⁽⁷⁾ Convertit în MWh (Tabelul C: 0,15/0,30 EUR/gigajoule pe baza puterii calorifice superioare).

Gaz petrolier lichefiat

Anul	Cota normală de impozitare	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 4.2 în coroborare cu s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 54(2)(3) în coroborare cu s. 54(3) din Legea privind impozitarea energiei	Reducere conform s. 25(3a) prima teză, nr. 4.4 din Legea privind impozitarea carburanților de la 1 august 2006: s. 58(2)(3) din Legea privind impozitarea energiei C 39/2005	Impozitare netă	Impozit minim UE
in EUR/1 000 kg					
până la 31.3.1999	25,56 ⁽¹⁾				
la 1.4.1999	38,34 ⁽²⁾				
2000	38,34 ⁽²⁾				
2001	38,34 ⁽²⁾	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2002	38,34	10,22	25,56	2,56 ⁽³⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2003	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2004	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2005	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾
2006	60,60	14,02	38,90	7,68 ⁽⁴⁾	0,00 ⁽⁵⁾

⁽¹⁾ Până la 31 martie 1999, rata normală de impozitare a gazul petrolier lichefiat era de 50,00 DM/1 000 kg. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽²⁾ De la 1 aprilie 1999 până la 31 decembrie 2001, cota normală de impozitare a gazului natural era de 75,00 DM/1 000 kg. Datele au fost furnizate în euro pentru a facilita comparația (cursul de schimb: 1 EUR = 1,95583 DM).

⁽³⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 409 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁴⁾ Pentru simplificare, impozitarea netă nu cuprinde „pragul” (deductibil) de impozitare de 205 EUR prevăzut de s. 25(4) din Legea privind impozitarea carburanților. Impozitarea netă efectivă depinde de valoarea consumată.

⁽⁵⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 6 alineatul (3) din Directiva 92/82/CEE a Consiliului din 19 octombrie 1992 privind apropierea cotelor accizelor la carburanți.

⁽⁶⁾ Cota minimă de impozitare la care se face trimitere la articolul 4 alineatul (1) în coroborare cu anexa I tabelul C din Directiva 2003/96/CE a Consiliului din 27 octombrie 2003 privind restructurarea cadrului comunitar de impozitare a produselor energetice și a electricității.

ANEXA II

Informații privind cuantumul ajutoarelor primite, care trebuie recuperate și deja recuperate

Identitatea beneficiarului	Valoarea totală a ajutorului primit în cadrul schemei (*)	Cuantumul total al ajutorului care trebuie recuperat (*) (principal)	Cuantumul total al ajutorului deja recuperat (*)	
			Principal	Dobândă de recuperare

(*) Monedă națională, în milioane.

DECIZIA COMISIEI

din 2 aprilie 2008

privind ajutorul de stat C 38/07 (ex NN 45/07) acordat de Franța întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA

[notificată cu numărul C(2008) 1089]

(Numai textul în limba franceză este autentic)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2008/716/CE)

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

(3) Franța a prezentat observații prin comunicările din 12 octombrie 2007 și din 18 și 19 decembrie 2007.

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 88 alineatul (2) primul paragraf,

(4) Decizia Comisiei de a iniția procedura formală de investigație a fost publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* ⁽²⁾. Comisia a invitat părțile interesate să-și prezinte observațiile cu privire la ajutorul în cauză.

având în vedere Acordul privind Spațiul Economic European, în special articolul 62 alineatul (1) litera (a),

(5) Comisia nu a primit observații de la părțile interesate.

după ce părțile interesate au fost invitate să își prezinte observațiile în conformitate cu dispozițiile menționate anterior ⁽¹⁾,

2. DESCRIEREA AJUTORULUI

2.1. Beneficiar

întrucât:

1. PROCEDURĂ

(1) Prin intermediul unei plângeri, Comisia a fost informată cu privire la anumite măsuri de ajutor pe care Franța le-a acordat în favoarea întreprinderii Arbel Fauvet Rail („AFR”). Prin intermediul unor comunicări din 28 ianuarie 2006, 25 octombrie 2006, 30 ianuarie 2007 și 6 iunie 2007, Franța a furnizat informații suplimentare.

(6) AFR este un constructor feroviar specializat în vagoane de marfă și cisterne. Este vorba despre unul dintre producătorii cei mai importanți de pe piața europeană a materialului rulant de cale ferată. Întreprinderea are sediul în Douai (Nord) și are, în prezent, aproximativ 265 de angajați.

(2) Prin scrisoarea din 12 septembrie 2007, Comisia a informat Franța cu privire la decizia sa de a iniția procedura formală de investigație prevăzută la articolul 88 alineatul (2) din tratat împotriva ajutorului în cauză.

(7) În 2005, AFR era deținută 100 % de către întreprinderea Arbel SA ⁽³⁾. AFR avea atunci aproximativ 330 de angajați.

(8) Exploatarea AFR a fost deficitară timp de mai mulți ani. Dificultățile economice ale întreprinderii s-au accentuat începând cu 2001. Această tendință s-a consolidat în perioada 2002-2005. Tabelul următor reia câțiva indicatori-cheie ai performanței AFR în perioada precedentă acordării ajutorului:

(în EUR)

	La 31.12.2004	La 31.12.2003	La 31.12.2002	La 31.12.2001
Cifră de afaceri	22 700 000	42 700 000	42 000 000	70 000 000
Rezultat net	- 11 589 620	- 14 270 634	- 2 083 746	- 10 500 000
Capital propriu	- 21 090 000	- 23 000 000	- 8 700 000	- 6 600 000

⁽²⁾ A se vedea nota de subsol 1.⁽³⁾ La 29 iunie 2007, AFR a fost preluată de către întreprinderea IGF Industries. Denumirea socială a fost schimbată în „IGF Industries – Arbel Fauvet Rail”.⁽¹⁾ JO C 249, 24.10.2007, p. 17.

2.2. Măsuri de sprijin

- (9) La 4 iulie 2005, regiunea Nord-Pas-de-Calais și comunitatea intercomunală Douaisis au acordat un avans rambursabil cumulativ în valoare de 1 milion de EUR fiecare, adică în total de 2 milioane de EUR, pentru AFR.
- (10) Potrivit informațiilor furnizate de către autoritățile franceze, condițiile avansurilor au fost următoarele:
- Avansul rambursabil al regiunii a fost acordat cu o rată a dobânzii anuale de 4,08 % (corespunzând ratei de referință comunitare aplicabile la momentul acordării ajutorului), sub rezerva realizării unui plan de finanțare în curs de elaborare de către AFR. Avansul era rambursabil prin plăți semestriale pe parcursul a trei ani începând cu 1 ianuarie 2006. Conform informațiilor de care dispune Comisia, aceste avansuri nu au fost încă rambursate integral.
 - Avansul comunității intercomunale Douaisis a fost acordat cu o rată a dobânzii anuale de 4,08 % (corespunzând ratei de referință comunitare aplicabile la momentul acordării ajutorului), cu condiția plății avansului rambursabil în aceiași termeni, precum și a prezentării dovezii privind fuziunea irevocabilă dintre AFR și Lormafer, o altă întreprindere controlată de Arbel SA. Avansul în cauză era, de asemenea, rambursabil prin plăți semestriale pe parcursul a trei ani începând cu 1 ianuarie 2006.

3. MOTIVE PENTRU ÎNȚIEREA PROCEDURII FORMAL DE INVESTIGARE

- (11) În decizia sa de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că avansurile rambursabile constituiau ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat. În acest sens, Comisia a subliniat în special că măsurile confereau un avantaj AFR în măsura în care întreprinderea, având în vedere situația sa financiară, nu ar fi putut să-și procure fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața financiară.
- (12) Comisia a considerat, de asemenea, că AFR era o întreprindere în dificultate în sensul Orientărilor comunitare privind ajutoarele de stat pentru salvarea și restructurarea întreprinderilor în dificultate (denumite în continuare „orientările”) ⁽⁴⁾ și că, plecând de la acest fapt, compatibilitatea ajutorului de stat de care a beneficiat aceasta trebuia examinată în sensul orientărilor în cauză. Comisia și-a exprimat îndoiala cu privire la compatibilitatea ajutorului în cauză cu piața comună în sensul orientărilor.

4. OBSERVAȚIILE FRANȚEI

- (13) Autoritățile franceze au subliniat faptul că, deși AFR traversa o etapă dificilă în perioada în care au fost acordate și apoi plătite avansurile rambursabile (adică iulie și al doilea semestru 2005), întreprinderea și-a păstrat, cu toate acestea, încrederea clienților și a băncilor.
- (14) În sprijinul afirmațiilor lor, autoritățile franceze au invocat următoarele elemente, calificate drept „semne de încredere” ale clienților și ale băncilor cu privire la AFR:
- banca [...] (*) a acordat o creștere a descoperitului de cont curent a AFR de 2 milioane de EUR (garantat de către [...]);
 - AFR a primit 7 milioane de EUR din acțiuni de la clienții săi (garanți de către [...]) (*), la care trebuie adăugați 4 milioane de EUR din noi acțiuni în ianuarie 2006;
 - întreprinderea beneficia la vremea respectivă de garanții „furnizori” în valoare de 4 milioane de EUR la [...] (*).
- (15) Autoritățile franceze și-au susținut observațiile cu documente din care reiese, în special următoarele:
- rata dobânzii a descoperitului era de 4,4199 % la 1 iulie 2005;
 - valoarea diferitelor garanții (furnizori, garanții de piață, garanții financiare) furnizate de [...] (*) în favoarea AFR era de 29 milioane de EUR la 6 mai 2005.

5. EVALUAREA AJUTORULUI ÎN CONFORMITATE CU ARTICOLUL 87 DIN TRATAT

5.1. Existența unui ajutor de stat

5.1.1. Resurse de stat

- (16) Articolul 87 alineatul (1) din tratat prevede că, exceptând cazurile în care în tratat există dispoziții contrare, sunt incompatibile cu piața comună ajutoarele acordate de un stat membru sau prin intermediul resurselor de stat, sub orice formă, care denaturează sau amenință să denatureze concurența prin favorizarea anumitor întreprinderi sau sectoare de producție, în măsura în care acestea afectează schimburile comerciale dintre statele membre.
- (17) În ceea ce privește avansurile rambursabile, Comisia notează următoarele observații.

(4) JO C 244, 1.10.2004, p. 2.

(*) Informație confidențială.

(18) Articolul 87 din tratat nu vizează doar ajutoarele acordate de către guvernele naționale ale statelor membre, ci și ajutoarele provenite de la colectivități teritoriale, cum sunt regiunea Nord-Pas-de-Calais sau comunitatea intercomunală Douaisis. Fondurile acestor colectivități constituie resurse de stat și deciziile lor de a acorda avansurile în cauză întreprinderii AFR sunt imputabile statului.

5.1.2. Ajutor favorizând anumite întreprinderi

(19) Avansurile au fost acordate într-un moment în care AFR traversa o situație financiară delicată. În decizia de inițiere a procedurii, Comisia a considerat că AFR, având în vedere situația sa economică, așa cum reiese din considerentul 8, era o întreprindere în dificultate, în sensul orientărilor, la momentul acordării ajutorului. Comisia a subliniat, de asemenea, că avansurile au fost acordate fără nicio garanție care să asigure rambursarea acestora, în timp ce ratele aplicabile ale dobânzii sunt prezentate ca fiind corespunzătoare ratei aplicabile împrumuturilor „garantate cu garanții normale”⁽⁵⁾. Comisia consideră, prin urmare, că este exclus ca AFR, având în vedere situația sa financiară, să fi putut obține fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața de credit. În consecință, avansurile în cauză constituie un avantaj în favoarea AFR.

(20) În acest sens, trebuie notat că autoritățile franceze au afirmat, sprijinindu-se pe exemplele citate la considerentul 14, că AFR beneficia de încrederea băncilor și a clienților săi la momentul acordării ajutorului. Comisia interpretează aceste observații în sensul că Franța contestă faptul că AFR ar fi fost în incapacitate de a obține fonduri în condiții similare pe piața de credit (fapt prin care se contestă că avansurile rambursabile ar fi conferit un avantaj întreprinderii AFR) și, cu atât mai mult, că AFR era o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor la momentul acordării avansurilor rambursabile.

(21) Observațiile Franței nu pot, cu toate acestea, să modifice analiza formulată în decizia de a iniția procedura, și aceasta din următoarele motive.

(22) Exemplele de credit invocate de către autoritățile franceze (mai ales, autorizarea descoperitului de cont curent și acionarii clienților) nu sunt comparabile cu avansurile rambursabile în cauză. Descoperitul de cont curent este un credit pe termen foarte scurt, spre deosebire de avansurile rambursabile cu o durată de trei ani. Aceste forme

diferite de credit nu fac, prin urmare, obiectul aceluiași analize de risc din partea creditorului și faptul că un debitor poate să obțină un credit pe termen scurt nu permite aprecierea posibilităților sale de a obține un împrumut pe termen mai lung, a cărui rambursare va depinde de capacitatea de supraviețuire a debitorului.

(23) În ceea ce privește acionarii clienților, Comisia notează că acestea erau contragarantate de către [...] (*), o instituție independentă, ceea ce înseamnă că clienții și furnizorii nu se expuneau unor riscuri legate de situația financiară a AFR și, plecând de aici, că nu exista niciun motiv ca plata acionării să fie supusă unei analize a solidității financiare a întreprinderii similară celei la care ar fi apelat un creditor care dorește să acorde un împrumut fără garanție.

(24) În concluzie, observațiile Franței nu permit să se constate că AFR ar fi fost în măsură să obțină fonduri în condiții similare pe piața de credit.

5.1.3. Întreprindere în dificultate

(25) În ceea ce privește calificarea AFR ca fiind o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor, Comisia constată următoarele.

(26) Rezultă de la punctul 10 litera (a) din orientări că o întreprindere se află în dificultate în momentul în care mai mult de jumătate din capitalul său social a dispărut, mai mult de un sfert din capital fiind pierdut în cursul ultimelor douăsprezece luni. Această dispoziție transpune presupunerea că o întreprindere care cunoaște o pierdere masivă a capitalului său social va fi incapabilă să stopeze pierderi care o vor conduce spre o moarte economică aproape sigură pe termen scurt sau mediu. Comisia consideră că această presupunere, în mod logic, se aplică cu atât mai mult unei întreprinderi care a pierdut întreg capitalul său social și care prezintă capitaluri proprii negative.

(27) Astfel cum reiese din datele financiare citate la considerentul 8 (și care nu au fost contestate de Franța în cadrul procedurii formale de investigație), AFR prezenta capitaluri proprii negative din 2001 și nu fusese capabilă, la momentul acordării ajutorului, să stopeze această tendință și să-și restabilească capitaluri proprii pozitive. În aceste condiții, Comisia consideră că AFR era o întreprindere în dificultate, în sensul punctului 10 din orientări, la momentul acordării ajutorului.

⁽⁵⁾ A se vedea Comunicarea Comisiei privind metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare (JO C 273, 9.9.1997, p. 3).

- (28) În subsidiar, Comisia notează că AFR răspundea, de asemenea, la momentul acordării ajutorului, definiției unei întreprinderi în dificultate menționate la punctul 11 din orientări, care prevede că, chiar dacă nu sunt îndeplinite condițiile enunțate la punctul 10 din orientări, o întreprindere poate fi considerată ca fiind în dificultate, în special dacă aceasta prezintă semne obișnuite ale unei întreprinderi aflate în situație de dificultate, dintre care mai ales un nivel crescut al pierderilor și o diminuare a cifrei de afaceri. Punctul 11 prevede, cu toate acestea, că o întreprindere în dificultate nu este eligibilă decât după demonstrarea incapacității acesteia de a-și asigura redresarea cu resurse proprii sau cu fonduri obținute de la proprietarii/acționarii săi sau din resurse de pe piață. Această dispoziție amintește, prin urmare, că o calificare ca întreprindere în dificultate trebuie să se facă în raport cu toate indiciile pertinente, o pondere decisivă fiind acordată, cu toate acestea, capacității întreprinderii de a se redresa fără intervenția autorităților publice.
- (29) În acest sens, Comisia notează (astfel cum reiese din tabelul care figurează la considerentul 8) că AFR a cunoscut din 2001 o diminuare continuă a cifrei sale de afaceri, precum și un nivel semnificativ al pierderilor. Este vorba de indicii caracteristice ale unei întreprinderi în dificultate în sensul punctului 11 din orientări. În decizia sa de inițiere a procedurii formale de investigație, Comisia notase deja aceste indicii în sprijinul concluziei sale preliminare potrivit căreia AFR era o întreprindere în dificultate. Mai mult, tendința negativă a situației financiare a AFR rezultă din faptul că, din ianuarie 2004, întreprinderea se afla în incapacitatea de a plăti la timp datoriile sociale și fiscale în valoare de 4,3 milioane de EUR și, prin urmare, a fost obligată să solicite un moratoriu și stabilirea unui plan de verificare definitivă a datoriei de către autoritățile competente.
- (30) Singurele elemente invocate de către Franța care ar putea fi de natură să constituie indicii în sens contrar sunt creditele acordate întreprinderii AFR (descoperit de cont curent și acțiuni), precum și faptul că AFR beneficia de anumite garanții din partea [...] (*). Comisia apreciază că trebuie să se țină cont de aceste indicii în cadrul investigației, conform punctului 11 din orientări, de capacitatea întreprinderii de a se redresa cu ajutorul fondurilor de care ar putea dispune pe piața financiară. În acest sens, Comisia constată următoarele:
- rezultă din faptul că AFR prezenta capitaluri proprii negative că aceasta era incapabilă a depăși dificultățile cu resurse proprii;
 - autoritățile franceze au indicat că acționarul întreprinderii AFR, Arbel SA, în ciuda contribuțiilor sale în sprijinul AFR, era în incapacitatea de a asigura singur redresarea filialei;
- în sfârșit, în ceea ce privește sursele financiare de pe piață, trebuie constatat că creditele și garanțiile invocate de Franța demonstrează cel mult că AFR își menținea o anumită capacitate de a obține credite pentru sume limitate și pe termen scurt. Cu toate acestea, având în vedere amploarea dificultăților întâmpinate de AFR și, mai ales, lipsa capitalurilor proprii, creditele invocate nu permit constatarea faptului că AFR și-ar fi putut remedia dificultățile ca urmare a unei finanțări din surse de pe piață.
- (31) Se poate concluziona, prin urmare, că, la momentul acordării ajutorului, AFR întâmpina grave dificultăți financiare care îi amenințau supraviețuirea pe termen scurt sau mediu și că aceasta nu era în măsură să stopeze situația fără intervenția autorităților publice.
- (32) Comisia consideră prin urmare că, având în vedere considerațiile anterioare și mai ales rezultatele financiare menționate la considerentul 8, AFR era o întreprindere în dificultate în sensul punctului 10 din orientări și, în subsidiar, în sensul punctului 11 la momentul acordării avansurilor rambursabile. Având în vedere dificultățile întâmpinate de AFR, Comisia consideră că AFR nu ar fi fost în măsură să obțină fonduri în condiții la fel de avantajoase pe piața de credit. Avansurile în cauză au adus, prin urmare, un avantaj întreprinderii AFR, permițându-i acesteia să se finanțeze în condiții mai favorabile decât ar fi putut obține de pe piața de credit.

5.1.4. Afectarea schimburilor comerciale și a concurenței

- (33) Avansurile rambursabile favorizează AFR în raport cu alte întreprinderi ce se găsesc într-o situație similară, în măsura în care acestea sunt destinate exclusiv acesteia.
- (34) Sectorul construcției de material feroviar rulant este caracterizat prin prezența mai multor operatori europeni și prin schimburi intracomunitare. Avantajul acordat AFR este deci susceptibil să denatureze concurența și schimburile dintre statele membre.

5.1.5. Concluzie

- (35) Având în vedere considerațiile anterioare, Comisia consideră că avansurile rambursabile acordate întreprinderii AFR constituie ajutor de stat în sensul articolului 87 alineatul (1) din tratat.

5.2. Valoarea ajutorului

- (36) În cazul ajutoarelor acordate sub formă de credite întreprinderilor în dificultate, elementul de ajutor este constituit din diferența dintre dobânda aplicată efectiv și dobânda pe care ar fi putut să o obțină întreprinderea beneficiară pentru același credit pe piața privată ⁽⁶⁾.

⁽⁶⁾ A se vedea Decizia Comisiei din 2 martie 2005 în cazul *Chemische Werke Piesteritz* (JO L 296, 12.11.2005, p. 19, punctele 107-108) și Decizia Comisiei din 24 ianuarie 2007 în cazul *C 38/05 Biria* (JO L 183, 13.7.2007, punctele 27, 83 și următoarele).

- (37) În comunicarea sa privind metoda de fixare a ratelor de referință și de actualizare ⁽⁵⁾, Comisia precizează că rata de referință este o rată plafon care poate fi mărită în situații de risc special, cum ar fi împrumuturile acordate întreprinderilor în dificultate sau absența de garanții solicitate, în mod normal, de către bănci și precizând că, în astfel de cazuri, bonusul va putea atinge 400 de puncte de bază și chiar mai mult.
- (38) Astfel, în cazul *Chemische Werke Piesteritz* ⁽⁶⁾ Comisia a considerat că un împrumut acordat unei societăți în dificultate justifică un bonus al dobânzii de 400 de puncte de bază. Comisia a confirmat această apreciere în cazul *Biria* ⁽⁷⁾, precizând că riscul constituit din absența garanțiilor justifică un bonus suplimentar de 400 de puncte de bază, adică în total o majorare cu 800 de puncte de bază. Comisia consideră că condițiile cazului de față sunt în mare parte similare celor din cazurile citate, mai ales în ceea ce privește absența garanțiilor și amploarea dificultăților întâmpinate. În consecință, riscurile asociate avansurilor rambursabile acordate întreprinderii AFR pot face obiectul aceleiași evaluări.
- (39) Ajutorul de stat constituit din avansurile rambursabile este compus, prin urmare, din diferența dintre dobânda datorată efectiv conform termenilor avansurilor rambursabile și dobânda care ar fi fost datorată prin aplicarea ratei de referință în vigoare la momentul acordării ajutorului, majorată cu 800 de puncte de bază.

5.3. Compatibilitatea ajutorului cu piața comună

- (40) Având în vedere situația economică a AFR la momentul acordării ajutorului, astfel cum reiese aceasta de la considerentul 8 (exploatare deficitară timp de mai mulți ani, capital propriu negativ, cifră de afaceri în scădere), Comisia apreciază că, la momentul acordării avansurilor rambursabile, AFR era o întreprindere în dificultate în sensul orientărilor. Observațiile Franței nu sunt în măsură să permită modificarea acestei analize, din rațiunile expuse la considerentele 22 și 23.
- (41) Este adevărat că AFR, în 2005, făcea parte dintr-un grup controlat de holdingul Arbel SA. Pe lângă polul feroviar (compus din AFR și Lormafer), grupul mai cuprindea un pol „construcții” grupând întreprinderi specializate în construcția de ferestre pentru industria construcțiilor. Cu toate acestea, din informațiile furnizate de către autoritățile franceze în schimbul de corespondență purtat înainte de inițierea procedurii formale de investigație, rezultă că dificultățile întâmpinate de AFR erau specifice acesteia în cadrul grupului, activitatea acesteia neavând nicio legătură cu polul „construcții”. În plus, Comisia notează că dificultățile întreprinderii AFR par să fi fost prea semnificative pentru a putea fi soluționate de către grup, având în vedere rezultatele mediocre ale acestuia.
- Prin urmare, Comisia apreciază că punctul 13 din orientări nu împiedică considerarea AFR drept eligibilă pentru ajutor pentru salvare și restructurare, în ciuda apartenenței sale la grupul în cauză.
- (42) Compatibilitatea ajutorului trebuie, prin urmare, evaluată conform orientărilor.
- (43) Comisia constată că nu sunt îndeplinite condițiile de compatibilitate a ajutoarelor pentru restructurare prevăzute în orientări. Astfel, Comisia subliniază următoarele:
- autoritățile franceze nu i-au prezentat un plan de restructurare conform punctelor 34-37 din orientări;
 - Comisia nu a fost informată cu privire la existența unor măsuri compensatorii destinate prevenirii oricărei denaturări excesive a concurenței care ar fi indusă de către ajutorul în cauză (punctele 38-42 din orientări).
- (44) Ajutorul nu pare, de asemenea, să îndeplinească nici condițiile de compatibilitate a ajutoarelor pentru salvare prevăzute în orientări, având în vedere că avansurile rambursabile au fost acordate pentru o perioadă care a depășit șase luni (a se vedea punctul 25 din orientări).
- (45) Aceste considerații sunt suficiente pentru a se concluziona că ajutorul nu este compatibil cu piața comună.

6. CONCLUZIE

Comisia constată că Franța a acordat ilegal ajutorul în cauză, încălcând articolul 88 alineatul (3) din tratat. Ajutorul fiind incompatibil cu piața comună, Franța trebuie să înceteze acordarea acestuia și să recupereze sumele deja acordate beneficiarului,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

Ajutorul de stat acordat de Franța în favoarea întreprinderii Arbel Fauvet Rail SA este incompatibil cu piața comună.

Articolul 2

(1) Franța adoptă toate măsurile necesare pentru a recupera de la beneficiar ajutorul vizat la articolul 1 și pus deja la dispoziția acestuia în mod ilegal.

⁽⁷⁾ Cazul C 38/2005, citat la nota de subsol 6 (a se vedea punctele 83-86).

(2) Recuperarea trebuie efectuată fără întârziere conform procedurilor de drept național, în măsura în care acestea permit executarea imediată și efectivă a prezentei decizii. Ajutorul care trebuie recuperat include dobânzile începând cu data la care acesta a fost pus la dispoziția beneficiarului și până la data recuperării acestuia.

(3) Dobânzile sunt calculate pe o bază compusă conform capitolului V din Regulamentul (CE) nr. 794/2004.

(4) Franța anulează toate plățile încă neefectuate din cadrul ajutorului vizat la articolul 1 cu începere de la data notificării prezentei decizii.

Articolul 3

(1) Franța asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia.

(2) Franța informează Franța asigură punerea în aplicare a prezentei decizii în termen de patru luni de la data notificării acesteia. Comisia, în termen de două luni de la data notificării prezentei decizii, cu privire la măsurile adoptate pentru a se conforma cu dispozițiile acesteia și, mai ales, cu privire la următoarele elemente:

(a) valoarea totală (principală și dobânzi) care trebuie recuperată de la beneficiar;

(b) o descriere detaliată a măsurilor deja adoptate și prevăzute pentru a se conforma cu dispozițiile prezentei decizii;

(c) documente care demonstrează că beneficiarul a fost somat cu privire la rambursarea ajutorului.

(3) Franța informează Comisia periodic cu privire la evoluția măsurilor naționale adoptate pentru punerea în aplicare a prezentei decizii până la recuperarea completă a ajutorului vizat la articolul 1. La cererea Comisiei, Franța transmite imediat toate informațiile privind măsurile deja adoptate și prevăzute pentru a se conforma cu dispozițiile prezentei decizii, precum și informații detaliate privind valoarea ajutorului și a dobânzilor deja recuperate de la beneficiar.

Articolul 4

Prezenta decizie se adresează Republicii Franceze.

Adoptată la Bruxelles, 2 aprilie 2008.

Pentru Comisie

Neelie KROES

Membru al Comisiei

AVIZ CITITORILOR

Instituțiile au hotărât să nu mai menționeze, în textele lor, ultima modificare a actelor citate.

În lipsa unor dispoziții contrare, actele la care se face trimitere în textele publicate se consideră ca fiind actele în versiunea în vigoare a acestora.